

Ministru kabineta noteikumi Nr. 350

Rīgā 2017. gada 20. jūnijā (prot. Nr. 31 21. §)

Noteikumi par īpaši aizsargājamo biotopu veidu sarakstu*Izdoti saskaņā ar Sugu un biotopu aizsardzības likuma
4. panta 2. punktu*

1. Noteikumi nosaka īpaši aizsargājamo biotopu veidu sarakstu, kā arī īpaši aizsargājamās meža, krūmāju un purvu biotopus raksturojošās pazīmes (pielikums).

2. Biotopus raksturojošās pazīmes neattiecas uz tiem īpaši aizsargājamiem biotopiem, kuru aizsardzībai izveidotas vai veidojamas Eiropas nozīmes aizsargājamās dabas teritorijas (*Natura 2000*).

3. Atzīt par spēku zaudējušiem Ministru kabineta 2000. gada 5. decembra noteikumus Nr. 421 "Noteikumi par īpaši aizsargājamo biotopu veidu sarakstu" (Latvijas Vēstnesis, 2012, 446./447. nr.; 2005, 16. nr.; 2009, 17. nr.; 2013, 103. nr.).

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvu

Noteikumos iekļautas tiesību normas, kas izriet no Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko biotopu, savvaļas faunas un floras aizsardzību.

Ministru prezidents *Māris Kučinskis*Vides aizsardzības un
reģionālās attīstības ministrs *Kaspars Gerhards*Pielikums
Ministru kabineta
2017. gada 20. jūnija
noteikumiem Nr. 350**Īpaši aizsargājamo biotopu veidu saraksts**

1. Meži un krūmāji, kas atbilst šā pielikuma 1. tabulā minētajām biotopu raksturojošām pazīmēm

1.1. Parastās purvmirtes *Myrica gale* audzes

1.2. Jaukti ozolu, gobu un ošu meži gar lielām upēm

1.3. Veci jaukti platlapju meži

1.4. Kadiķu audzes zālajos un virsajos

1.5. Mežainas piejūras kāpas

1.6. Nogāžu un gravu meži

- 1.7. Ozolu meži
- 1.8. Aluviāli krastmalu un palieņu meži
- 1.9. Piejūras zemienes smiltāju līdzenumu sausi virsāji
- 1.10. Sausi virsāji
- 1.11. Skujkoku meži uz osveida reljefa formām
- 1.12. Staignāju meži
- 1.13. Slapji virsāji
- 1.14. Veci vai dabiski boreāli meži
- 1.15. Veci un dabiski purvaini meži
2. Purvi, kas atbilst šā pielikuma 2. tabulā minētajām biotopu raksturojošām pazīmēm
 - 2.1. Avoti, kuri izgulsnē avotkaļķus
 - 2.2. Kaļķaini zāļu purvi
 - 2.3. Dižās aslapes *Cladium mariscus* audzes purvos
 - 2.4. Minerālvielām bagāti avoti un avoksnāji
 - 2.5. Pārejas purvi un slīkšņas
3. Zālāji
 - 3.1. Piejūras zālāji
 - 3.2. Smiltāju zālāji
 - 3.3. Klajas iekšzemes kāpas
 - 3.4. Lakstaugu pioniersabiedrības seklās kaļķainās augsnēs
 - 3.5. Parkveida pļavas un ganības
 - 3.6. Sausi zālāji kaļķainās augsnēs
 - 3.7. Vilkakūlas zālāji (tukšaiņu zālāji)
 - 3.8. Mitri zālāji periodiski izžūstošās augsnēs
 - 3.9. Sugām bagātas ganības un ganītas pļavas
 - 3.10. Eitrofas augsto lakstaugu audzes
 - 3.11. Palieņu zālāji
 - 3.12. Mēreni mitras pļavas
4. Stāvoši saldūdeņi
 - 4.1. Ezeri ar oligotrofām līdz mezotrofām augu sabiedrībām
 - 4.2. Distrofi ezeri
 - 4.3. Ezeri un to piekrastes ar dižās aslapes *Cladium mariscus* audzēm

- 4.4. Ezeri ar šaurlapu ežgalvītes *Sparganium angustifolium* un zālainās ežgalvītes *Sparganium gramineum* audzēm
- 4.5. Mezotrofi ezeri
- 4.6. Ezeri ar najādu *Najas* audzēm
- 4.7. Neaizauguši plaši ezeru liedagi
- 4.8. Ezeri ar pamišziedu daudzlapes *Myriophyllum alterniflorum* audzēm
- 4.9. Ezeri ar peldošā ezerrieksta *Trapa natans* audzēm
- 4.10. Piejūras ezeri un to piekrastes ar daudzstublāju pameldra *Eleocharis multicaulis*, brūnganā baltmeldra *Rhynchospora fusca* un parastās purvmirtes *Myrica gale* augu sabiedrībām
- 4.11. Semidistrofi (oligodistrofi) ezeri
- 4.12. Ezeri ar sīkās lēpes *Nuphar pumila* audzēm
- 4.13. Ezeri ar mieturaļģu *Charophyta* augāju
- 4.14. Ezeri ar piekrastē dominējošu minerālgrunti
- 4.15. Eitrofi ezeri ar iegrimušo ūdensaugu un peldaugu augāju
5. Tekoši saldūdeņi
- 5.1. Akmeņu sakopojumi upēs
- 5.2. Sārtaļģu batrahospermu *Batrachospermum* audzes upēs
- 5.3. Hildenbrandijas *Hildenbrandia rivularis* audzes upēs
- 5.4. Kāples un ūdenskritumi
- 5.5. Avotsūnu *Fontinalis* un krasta garknābītes *Rhynchostegium riparioides* audzes upēs
- 5.6. Mieturaļģu tolipellu *Tolypella prolifera* audzes upēs
- 5.7. Purva diedzenes *Zannichellia palustris* audzes upēs
- 5.8. Stāvās berulas *Berula erecta* audzes upēs un to piekrastēs
- 5.9. Ūdensgundegu *Batrachium* audzes upēs
- 5.10. Upju grīvas
- 5.11. Visgarās glīvenes *Potamogeton praelongus* un alpu glīvenes *Potamogeton alpinus* audzes upēs
- 5.12. Upju straujtes un dabiski upju posmi
6. Jūras piekraste
- 6.1. Mitras pludmales ar avotiem
- 6.2. Ar lakstaugiem klātas pelēkās kāpas
- 6.3. Daudzgadīgs augājs akmeņainās pludmalēs
- 6.4. Mitras starpkāpu ieplakas
- 6.5. Pelēkās kāpas ar ložņu kārklu *Salix repens*

- 6.6. Pelēkās kāpas ar sīkkrūmu audzēm
- 6.7. Smilšainas pludmales ar daudzgadīgu augāju
- 6.8. Viengadīgu augu sabiedrības dūņainās un zemās smilšainās pludmalēs
- 6.9. Viengadīgu augu sabiedrības uz sanesumu joslām
- 7. Iesāļūdeņi
- 7.1. Akmeņaina grunts jūrā
- 7.2. Brūnaļģu fuku *Fucus* audzes jūrā
- 7.3. Dolomītu grunts jūrā
- 7.4. Jūraszāles *Zostera marina* audzes
- 7.5. Oļaina grunts jūrā
- 7.6. Purva diedzenes *Zannichellia palustris*, jūras rupijas *Ruppia maritima* un jūras ūdensgundegas *Batrachium baudotii* audzes lagūnās un ielīčos
- 7.7. Sārtaļģu *Rhodophita* audzes jūrā
- 7.8. Akmeņu sēkļi jūrā
- 7.9. Lagūnas
- 8. Alas, atsegumi un kritenes
- 8.1. Glaciokarsta kritenes un ieplakas
- 8.2. Karsta ezeri
- 8.3. Karsta kritenes
- 8.4. Upīšu un strautu saugultnes
- 8.5. Karbonātisku pamatiežu atsegumi
- 8.6. Netraucētas alas
- 8.7. Smilšakmens atsegumi

1. tabula

Īpaši aizsargājamās mežu un krūmāju biotopus raksturojošās pazīmes

Nr. p. k.	Biotopa atbilstības nosacījumi un raksturojošie kritēriji	Apraksts
1.	Parastās purvmirtes <i>Myrica gale</i> audzes	
1.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst definīcijai un obligātajam biotopus raksturojošajam kritērijam
1.2.	Biotopa definīcija	Parastās purvmirtes <i>Myrica gale</i> audzes, kurās šī augu suga veido monodominantas audzes vai sastopama kopā ar citām augu sugām Piejūras zemienē. Parastās purvmirtes segums krūmu stāvā veido vismaz 25 %, un šāds augājs aizņem vismaz 50 m ²

1.3.	Obligātais biotopu raksturojošais kritērijs:	
	Hidroloģija	Pastāvīgi pārmitri vai mainīga mitruma apstākļi
2.	Jaukti ozolu, gobu un ošu meži gar lielām upēm	
2.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:
2.1.1.	Biotops ar retu augu sabiedrību	1.1.1. Biotops atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopama biotopam raksturīga reta augu sabiedrība
2.1.2.	Biotops ar noteiktu bioloģiski nozīmīgu struktūras elementu skaitu	1.1.2. Biotops atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopami vismaz pieci bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi
2.2.	Biotopa definīcija	Platlapju meži upju ielejās, kuri pakļauti regulārai applūšanai palos vai palu izraisītām pazemes ūdens līmeņa svārstībām zemākajās vietās. Meži ir attīstījušies uz upju sanesu nogulumiem. Applūšanas starplaikos augsne var būt gan ļoti drenēta, gan arī saglabājusies pārmitra. Hidroloģiskā režīma ietekmē kokaudzē dominē ošu <i>Fraxinus</i> , gobu <i>Ulmus</i> vai ozolu <i>Quercus</i> ģints koki (klase <i>Carpino-Fagetalia sylvatica</i>). Raksturīgs ļoti attīstījies pamežs. Šie meži var veidot sajaukumu ar pionierfāzes vai stabilā stadijā esošiem šaurlapju mežiem, kas atrodas zemākajās vietās pie upēm. Šim biotopam pieskaita arī tādus mežsaimnieciski un lauksaimnieciski neskartus primārās sukcesijas platlapju mežus upju meandru loku iekšpusē, kuri radušies upju krastu erozijas un akumulācijas procesos
2.3.	Obligātie biotopu raksturojošie kritēriji:	
2.3.1.	Ģeoloģija un ģeomorfoloģija	Atrodas pie lielām upēm, upju ieleju palienēs un terašu piekājēs. Mežaudzes ir attīstījušās uz upju sanesu nogulumiem
2.3.2.	Hidroloģija	Notiek aluviāli procesi, regulāra applūšana vai palu izraisītas pazemes ūdens līmeņa svārstības zemākajās vietās
2.3.3.	Raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas (suga, kuras klātbūtne un stāvoklis palīdz laikus pamanīt biotopā notiekošas kvalitātes pārmaiņas un netieši liecina par citu sugu stāvokli biotopā. To aizsargājot, tiek saglabātas daudzas citas, arī retas dzīvnieku, augu un sēņu sugas, kuras apdzīvo konkrēto aizsargājamo biotopu) (treknrakstā)	<p>Biotopā sastopamas vismaz septiņas biotopu raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas, neskaitot kokus un krūmus.</p> <p>Koki un krūmi: melnalksnis <i>Alnus glutinosa</i>, Eiropas segliņš <i>Euonymus europaea</i>, parastais osis <i>Fraxinus excelsior</i>, parastais sausserdis <i>Lonicera xylosteum</i>, parastā ieva <i>Padus avium</i>, parastā apse <i>Populus tremula</i>, parastais ozols <i>Quercus robur</i>, upene <i>Ribes nigrum</i>, parastā goba <i>Ulmus glabra</i>, parastā vikсна <i>Ulmus laevis</i>.</p> <p>Lakstaugi: vārpainā krauklene <i>Actaea spicata</i>, podagras gārša <i>Aegopodium podagraria</i>, baltais vizbulis <i>Anemone nemorosa</i>, dzeltenais vizbulis <i>Anemone ranunculoides</i>, parastā sievparade <i>Athyrium filix-femina</i>, meža īskāje <i>Brachypodium sylvaticum</i>, meža grīslis <i>Carex sylvatica</i>, pamišlapu pakrēslīte <i>Chrysosplenium alternifolium</i>, blīvguma cīrulītis <i>Corydalis solida</i>, melnā ozolparade <i>Dryopteris filix-mas</i>, ziemzaļā kosa <i>Equisetum hyemale</i>, pavasara mazpurenīte <i>Ficaria verna</i>, meža zeltstarīte <i>Gagea lutea</i>, efeju sētložņa <i>Glechoma hederacea</i>, parastais apinis <i>Humulus lupulus</i>, parastā strausparade <i>Matteuccia struthiopteris</i>, meža sārmene <i>Stachys sylvatica</i>, cietā virza (spuļģītis) <i>Stellaria holostea</i>, birtālas virza <i>Stellaria nemorum</i>.</p> <p>Sūnas: kažocenes <i>Anomodon spp.</i>, viļņainā lācīte <i>Atrichum undulatum</i>, knābītes <i>Eurhynchium spp.</i>, spārnenes <i>Fissidens spp.</i>, nekeras <i>Neckera spp.</i>, pūkcepurenes <i>Orthotrichum spp.</i>, sprogaines <i>Ulota spp.</i></p> <p>Kērpji: sīkpunktainā artonija <i>Arthonia byssacea</i>, kollemas <i>Collema spp.</i>, parastais plaušķērpis <i>Lobaria pulmonaria</i>, koraļļveida parmeliella <i>Parmeliella</i></p>

		<p><i>triptophylla</i>, dzeltenīgā pertusārija <i>Pertusaria flavida</i>, skleroforas <i>Schlerophora spp.</i></p> <p>Koksnes sēnes: lapkoku svečtursēne <i>Clavicornia pyxidata</i>, kastaņbrūnā kātiņpiepe <i>Polyporus badius</i>.</p> <p>Bezmugurkaulnieki: lapkoku praulgrauzis <i>Osmoderma barnabita</i></p>
2.4.	Retas augu sabiedrības:	
2.4.1.	Attālvārpu grīšļa–oša meži <i>Carici remotae-Fraxinetum</i>	<p>Koku stāvā parastais osis <i>Fraxinus excelsior</i> vismaz 50 % no koku vainagu projektīvā seguma.</p> <p>Sastopamas vismaz divas no šādām sugām: attālvārpu grīslis <i>Carex remota</i>, purva purene <i>Caltha palustris</i>, purva neaizmirstule <i>Myosotis palustris</i>, meža kosa <i>Equisetum sylvaticum</i></p>
2.4.2.	Parastās gobas–parastās vīksnas meži <i>Ranunculo ficariae-Ulmetum glabrae</i>	<p>Koku stāvā parastā goba <i>Ulmus glabra</i> vai parastā vīksna <i>Ulmus laevis</i>, vai abu šo sugu mistrojums, kas veido vismaz 50 % no koku vainagu projektīvā seguma.</p> <p>Sastopamas vismaz divas no šādām sugām: pavasara mazpurenīte <i>Ficaria verna</i>, parastā goba <i>Ulmus glabra</i>, parastā vīksna <i>Ulmus laevis</i>, laxis <i>Allium ursinum</i>, daudzgadīgā mēnesene <i>Lunaria rediviva</i>.</p> <p>Parastās gobas <i>Ulmus glabra</i> vai parastās vīksnas <i>Ulmus laevis</i> paauga</p>
2.5.	Biotope raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi:	
2.5.1.	Kokaudzes vecumstruktūra	Dažādvecuma kokaudzes struktūra
2.5.2.	Bioloģiski veci koki	Vismaz seši bioloģiski veci, lieli koki, kuru diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 35 cm, uz hektāru
2.5.3.	Atvērumi vainaga klājā, lauces (atsevišķu koku vai nelielu koku grupu bojāejas dēļ izveidojies atklāts, gaismas apspīdēts laukums. Mežs šajā vietā dabiski atjaunojas. Pieskaita arī izdegušus laukumus, ja tajos gājuši bojā koki)	Vismaz viens atvērumus vainaga klājā, tostarp lauces biotopā
2.5.4.	Lieli sausokņi un stumbeņi	Vismaz viens liels sausoknis vai stumbeņis, kura diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 25 cm, uz hektāru
2.5.5.	Lielas kritalas	Vismaz viena liela kritala, kuras diametrs resnākajā vietā ir lielāks nekā 25 cm, uz hektāru
2.5.6.	Pārplūstošas vietas	Vismaz viens īslaicīgi vai pastāvīgi pārplūstošs laukums biotopā
2.5.7.	Avoti un avoksnāji	Vismaz viens avots vai avoksnājs biotopā
2.5.8.	Atsegti substrāta laukumi (atklāts minerālgrunts vai kūdras laukums, vai duļķes bez veģetācijas vai ar skraju (nesaslēgtu) augāju tā attīstības sākuma stadijā. Sausos apstākļos vērtē dabiskā traucējuma mozaīkveida attīstības atsegtus substrāta laukumus; nevērtē antropogēnās ietekmes, rekreācijas radītu smilts eroziju kā atklātu substrātu, ja to veido lineāri objekti (piemēram, takas, ceļi))	Vismaz viens atsegta substrāta laukums biotopā
2.5.9.	Platlapju koku paauga vai otrais stāvs	Platlapju koku paauga vai otrais stāvs vismaz 20 % no biotopa platības
	Sūnas uz kokiem	Vismaz sešiem kokiem sūnas ir augstāk par 2 m no zemes, izņemot

2.5.10.		plakano skrāpīti <i>Radula complanata</i> , uz hektāru
2.5.11.	Īpaši aizsargājamās sugas (izņemot gada staipekni <i>Lycopodium annotinum</i>)	Vismaz trīs īpaši aizsargājamas sugas biotopā
3.	Veci jaukti platlapju meži	
3.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:
3.1.1.	Biotops ar retu augu sabiedrību	Biotops atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopama biotopam raksturīga reta augu sabiedrība
3.1.2.	Biotops ar noteiktu bioloģiski nozīmīgu struktūras elementu skaitu	Biotops atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopami vismaz pieci bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi
3.2.	Biotopa definīcija	Veci dabiski hemiboreāli platlapju meži, kas veidojušies pārejas joslā no boreālo mežu zonas uz nemorālo mežu zonu. Koku stāvā dominē parastais ozols <i>Quercus robur</i> , goba, vīksna <i>Ulmus spp.</i> , parastā kļava <i>Acer platanoides</i> , parastā liepa <i>Tilia cordata</i> , parastais osis <i>Fraxinus excelsior</i> (klase <i>Carpino-Fagetea sylvaticae</i>). Iespējams arī jebkāds šo sugu mistrojums. Piemistrojuma var būt āra bērzs <i>Betula pendula</i> , parastā apse <i>Populus tremula</i> , parastā egle <i>Picea abies</i> vai parastā priede <i>Pinus sylvestris</i> . Biotops atbilst definīcijai arī tad, ja kokaudzē dominē bioloģiski veca parastā apse <i>Populus tremula</i> vai kokaudzi veido parastās apses <i>Populus tremula</i> , parastās egles <i>Picea abies</i> un bērzu <i>Betula sp.</i> mistrojums, un tai izveidojusies platlapju paauga vai otrais stāvs un ir pavasara aspekts zemsedzē
3.3.	Obligātie biotopu raksturojošie kritēriji:	
3.3.1.	Raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas	<p>Biotopā sastopamas vismaz astoņas biotopu raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas, neskaitot kokus un krūmus.</p> <p>Koki un krūmi: parastā kļava <i>Acer platanoides</i>, parastā lazda <i>Corylus avellana</i>, parastais osis <i>Fraxinus excelsior</i>, parastais sausserdis <i>Lonicera xylosteum</i>, parastā apse <i>Populus tremula</i>, parastais ozols <i>Quercus robur</i>, parastais pīlādzis <i>Sorbus aucuparia</i>, parastā liepa <i>Tilia cordata</i>, parastā goba <i>Ulmus glabra</i>, parastā vīksna <i>Ulmus laevi</i>.</p> <p>Lakstaugi: laksis <i>Allium ursinum</i>, baltais vizbulis <i>Anemone nemorosa</i>, meža grīslis <i>Carex sylvatica</i>, melnā ozolpārde <i>Dryopteris filix-mas</i>, parastā zeltņātrīte <i>Galeobdolon luteum</i>, smaržīgā madara <i>Galium odoratum</i>, zilā vizbulīte <i>Hepatica nobilis</i>, pavasara dedestīņa <i>Lathyrus vernus</i>, doblapu leženeja <i>Lejeunea cavifolia</i>, daudzgadīgā kaņepene <i>Mercurialis perennis</i>, izplēstā ēnsmilga <i>Milium effusum</i>, skrajiedu skarene <i>Poa remota</i>, ārstniecības lakacis <i>Pulmonaria obscura</i>, Kašūbijas gundega <i>Ranunculus cassubicus</i>, Eiropas dziedenīte <i>Sanicula europaea</i>, vijolītes <i>Viola spp.</i></p> <p>Sūnas: kažocenes <i>Anomodon spp.</i>, tievā gludlape <i>Homalia trichomanoides</i>, nekeras <i>Neckera spp.</i></p> <p>Kērpji: pumpurainā akrokordija <i>Acrocordia gemmata</i>, sīkpunktainā artonija <i>Arthonia byssacea</i>, vīnkrāsas artonija <i>Arthonia vinosa</i>, parastais plaušķērpis <i>Lobaria pulmonaria</i>.</p> <p>Bezmugurkaulnieki: iesarkanais sprakšķis <i>Ampedus erythrogonus</i>, pelēkais vārpstiņgliemezis <i>Bulgarica cana</i>, bērzu briežvabole <i>Ceruchus chrysomelinus</i>, asribu vārpstiņgliemezis <i>Clausilia cruciata</i>, sarkanais plakānis <i>Cucujus cinnaberinus</i>, blāvā briežvabole <i>Dorcus parallelipedus</i>, spīdīgais praulgrauzis <i>Gnorimus nobilis</i>, blāvā praulgrauzis <i>Gnorimus variabilis</i>,</p>

		tumšā ēnvabole <i>Melandrya dubia</i> , lapkoku praulgrauzis <i>Osmoderma barnabita</i> . Putni: baltmugurdzenis <i>Dendrocopos leucotos</i>
3.3.2.	Minimālais mežaudzes vecums	Minimālais mežaudzes vecums ir 70 gadu
3.4.	Retas augu sabiedrības:	
3.4.1.	Parastās kļavas–parastā oša meži <i>Aceri platanoidis-Fraxinetum excelsae</i>	Kokaudzes pirmajā un otrajā stāvā parastā kļava <i>Acer platanoides</i> vai parastais osis <i>Fraxinus excelsior</i> , vai šo sugu mistrojums, kas veido vismaz 50 % no koku vainagu projektīvā seguma. Sastopamas vismaz divas no šādām augu sabiedrības raksturojošo sugu kopas sugām: podagras gārša <i>Aegopodium podagraria</i> , melnā ozolpaparde <i>Dryopteris filix-mas</i> , platlapu pulkstenīte <i>Campanula latifolia</i> , strēļu pulkstenīte <i>Campanula trachelium</i> , vārpainā krauklene <i>Actaea spicata</i>
3.4.2.	Parastās kļavas–parastās liepas meži <i>Aceri platanoidis-Tilietum cordatae</i>	Kokaudzes pirmajā un otrajā stāvā parastā kļava <i>Acer platanoides</i> un parastā liepa <i>Tilia cordata</i> , kas veido vismaz 30 % no koku vainagu projektīvā seguma. Sastopamas vismaz trīs no šādām augu sabiedrības raksturojošo sugu kopas sugām: vārpainā krauklene <i>Actaea spicata</i> , melnā ozolpaparde <i>Dryopteris filix-mas</i> , birtalas skarene <i>Poa nemoralis</i> , vārpainā septiņvīre <i>Phyteuma spicatum</i> , alpīnā vērene <i>Ribes alpinum</i> , mieturu mugurene <i>Polygonatum verticillatum</i>
3.4.3.	Ārstniecības lakača–parastās liepas meži <i>Pulmonario obscurae-Tilietum cordatae</i>	Kokaudzes pirmajā un otrajā stāvā parastā liepa <i>Tilia cordata</i> , kas veido vismaz 50 % no koku vainagu projektīvā seguma. Sastopamas vismaz trīs no šādām augu sabiedrības raksturojošo sugu kopas sugām: sīpoliņu zobainīte <i>Dentaria bulbifera</i> , dzeltenais vizbulis <i>Anemone ranunculoides</i> , smaržīgā madara <i>Galium odoratum</i> , parastā kumeljpēda <i>Asarum europaeum</i> , ārstniecības lakacis <i>Pulmonaria obscura</i> , meža grīslis <i>Carex sylvatica</i>
3.5.	Biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi	
3.5.1.	Kokaudzes vecumstruktūra	Dažādvecuma kokaudzes struktūra
3.5.2.	Bioloģiski veci koki	Vismaz 10 bioloģiski veci, lieli koki, kuru diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 35 cm, uz hektāru
3.5.3.	Atvērumi vainaga klājā, lauces	Vismaz viens atvērums vainaga klājā, tostarp lauces biotopā
3.5.4.	Platlapju koku sugas	Vismaz četras platlapju koku sugas
3.5.5.	Lieli sausokņi un stumbeņi	Vismaz seši lieli sausokņi vai stumbeņi, kuru diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 25 cm, uz hektāru
3.5.6.	Lielas kritālas	Vismaz sešas lielas kritālas, kuru diametrs resnākajā vietā ir lielāks nekā 25 cm, uz hektāru
3.5.7.	Koki ar dobumiem	Vismaz viens koks ar dobumiem, uz hektāru
3.5.8.	Koki ar koksnes sēnēm (piepēm)	Vismaz seši dzīvi koki, sausokņi vai stumbeņi ar koksnes sēnēm (piepēm) uz hektāru
3.5.9.	Platlapju koku paauga vai otrais stāvs	Platlapju koku paauga vai otrais stāvs veido vismaz 50 % no koku vainagu projektīvā seguma platības
3.5.10.	Īpaši aizsargājamās sugas (izņemot gada staipekni <i>Lycopodium annotinum</i>)	Vismaz trīs īpaši aizsargājamās sugas biotopā
4.	Kadiķu audzes zālajos un virsajos	
	Teritorijas atbilstība	

4.1.		Biotops atbilst definīcijai
4.2.	Biotopa definīcija	Kadiķu audzes sausās līdz mitrās augsnēs virsājos un zālājos, tostarp kultivētu zālāju un tīrumu atmatās (klases <i>Festuco-Brometea</i> , <i>Calluno vulgaris-Ulicetea minoris</i>). Pie šī biotopa nepieskaita kadiķu pamežu mežaudzēs, slapjos virsājos un purvos, kā arī mākslīgi veidotus apstādījumus apdzīvotās vietās, parkos. Zviedrijas kadiķis <i>Juniperus communis</i> sastopams ne mazāk kā piecu dzīvotspējīgu kadiķu grupās, kur ap katru kadiķi iedomātu apļu projekcijas (apļa rādiuss atbilst trim attiecīgā kadiķa augstumiem) veido 0,1 ha vai lielāku vienlaidu platību
5.	Mežainas piejūras kāpas	
5.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:
5.1.1.	Biotops ar retu augu sabiedrību	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopama biotopam raksturīga reta augu sabiedrība
5.1.2.	Biotops ar noteiktu bioloģiski nozīmīgu struktūras elementu skaitu	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopami vismaz četri biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi
5.2.	Biotopa definīcija	Ilgstoši dabiski vai pusdabiski, pārsvarā priežu meži uz piejūras kāpām ar labi attīstītu kokaudzes struktūru un raksturojošo, ar mežu saistīto sugu kopu (klase <i>Vaccinio-Piceetea</i>)
5.3.	Obligātie biotopu raksturojošie kritēriji:	
5.3.1.	Ģeoloģija un ģeomorfoloģija	Eolie nogulumi Piejūras zemienē, ko no iekšzemes norobežo Baltijas ledus ezera senkrasta līnija (BII). Piejūras kāpas veido jūras atkāpšanās stadiju krasta vaļņi un eolās izcelsmes nogulumi. Kāpas ir pozitīvo un negatīvo eolo nogulumu mija, kā arī viļņoti vai līdzeni smilts pārpūtes līdzenumi
5.3.2.	Hidroloģija	Dominē sausi apstākļi, pieļaujama dabiska mitrā kāpu komponente – mitras starpkāpu ieplakas līdz 10 % no biotopa platības
5.3.3.	Raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas (treknrakstā)	<p>Biotopā sastopamas vismaz piecas biotopu raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas.</p> <p>Sīkrūmi: parastā miltene <i>Arctostaphylos uva-ursi</i>, sila virsis <i>Calluna vulgaris</i>, melnā vistene <i>Empetrum nigrum</i>, mellene <i>Vaccinium myrtillus</i>, brūklene <i>Vaccinium vitis-idaea</i>.</p> <p>Lakstaugi: smilts grīslis <i>Carex arenaria</i>, virsāja grīslis <i>Carex ericetorum</i>, čemuru palēks <i>Chimaphila umbellata</i>, iesirmā kāpsmildzene <i>Corynephorus canescens</i>, smiltāja nelķe <i>Dianthus arenarius s.l.</i>, parastais plakanstaipeknis <i>Diphasiastrum complanatum</i>, tumšsarkanā dzeguzene <i>Epipactis atrorubens</i>, aitu auzene <i>Festuca ovina</i>, kāpu auzene <i>Festuca sabulosa</i>, kalnu norgalvīte <i>Jasione montana</i>, atvašu saulrietenis <i>Jovibarba globifera</i>, zilganā kelērija <i>Koeleria glauca</i>, liektā ciņusmilga <i>Lerchenfeldia flexuosa</i>, vālišu staipeknis <i>Lycopodium clavatum</i>, laimes palēcīte <i>Orthilia secunda</i>, mazā mauraga <i>Pilosella officinarum</i>, parastā saldsaknīte <i>Polypodium vulgare</i>, meža silpurene <i>Pulsatilla patens</i>, pļavas silpurene <i>Pulsatilla pratensis</i>, ziemcietes <i>Pyrola spp.</i>, kodīgais laimiņš <i>Sedum acre</i>, nokarenā plaukšķene <i>Silene nutans</i>, mazais māršils <i>Thymus serpyllum</i>, plankumainā urlaja <i>Trommsdorffia maculata</i>.</p> <p>Zemsedzes sūnas: divzobes <i>Dicranum spp.</i>, spīdīgā stāvaine <i>Hylocomium splendens</i>, Šrēbera rūšaine <i>Pleurozium schreberi</i>, kadiķu dzegužlins <i>Polytrichum juniperinum</i>, matainā dzegužlins <i>Polytrichum piliferum</i>, sarmenītes <i>Racomitrium spp.</i>, noras vijzobe <i>Syntrichia ruralis</i>.</p> <p>Zemsedzes ķerpji: Islandes cetrārija <i>Cetraria islandica</i>, kladonijas <i>Cladonia</i></p>

		<p>spp.</p> <p>Bezmugurkaulnieki: lielā krāšņvabole <i>Chalcophora mariana</i>, lielais dižkoksngrauzis <i>Ergates faber</i>, priežu sveķotājkoksngrauzis <i>Nothorhina muricata</i>, skujkoku dižkoksngrauzis <i>Tragosoma depsarium</i>.</p> <p>Mugurkaulnieki: ūpis <i>Bubo bubo</i>, meža balodis <i>Columba oenas</i>, melnā dzilna <i>Dryocopus martius</i>, sila ķirzaka <i>Lacerta gallis</i>, sila cīrulis <i>Lullula arborea</i></p>
5.4.	Retas augu sabiedrības:	
5.4.1.	Asinssārtās gandrenes–priedes meži <i>Convallario-Pinetum gearnetosum sanguinei komb. nova</i>	<p>Asinssārtās gandrenes <i>Geranium sanguineum</i> klātbūtne.</p> <p>Sastopamas vismaz trīs no šādām pamatsabiedrības un subsociācijas raksturojošo sugu kopas sugām: ārstniecības mugurene <i>Polygonatum odoratum</i>, parastā raudene <i>Origanum vulgare</i>, asinssārtā gandrene <i>Geranium sanguineum</i>, kalnu rūgtdille <i>Peucedanum oreoselinum</i>, šaurlapu lakacis <i>Pulmonaria angustifolia</i>, meža silpurene <i>Pulsatilla patens</i>.</p> <p>Parastās priedes <i>Pinus sylvestris</i> paauga</p>
5.4.2.	Smiltāja neļķes–priedes meži <i>Convallario-Pinetum dianthetosum arenarii komb. nova</i>	<p>Smiltāja neļķes <i>Dianthus arenarius s.l.</i> klātbūtne.</p> <p>Sastopamas vismaz divas no šādām pamatsabiedrības un subsociācijas raksturojošo sugu kopas sugām: mazais māršils <i>Thymus serpyllum</i>, smiltāja neļķe <i>Dianthus arenarius s.l.</i>, zilganā kelērija <i>Koeleria glauca</i>, pļavas silpurene <i>Pulsatilla pratensis</i>.</p> <p>Parastās priedes <i>Pinus sylvestris</i> paauga</p>
5.5.	Biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi:	
5.5.1.	Kokaudzes vecumstruktūra	Dažādvecuma kokaudzes struktūra
5.5.2.	Bioloģiski veci koki	Vismaz seši bioloģiski veci, lieli koki, kuru diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 40 cm, uz hektāru
5.5.3.	Atvērumi vainaga klājā, lauces	Vismaz viens atvērums vainaga klājā, tostarp lauces biotopā
5.5.4.	Lieli sausokņi un stumbeņi	Vismaz viens liels sausoknis vai stumbeņis, kura diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 25 cm, uz hektāru
5.5.5.	Lielas kritalas	Vismaz viena liela kritala, kuras diametrs resnākajā vietā ir lielāks nekā 25 cm, uz hektāru
5.5.6.	Koki ar koksnes sēnēm (piepēm)	Vismaz viens dzīvs koks, sausoknis vai stumbeņis ar koksnes sēnēm (piepēm) uz hektāru
5.5.7.	Priedes ar deguma rētām	Vismaz viena priede ar deguma rētu uz hektāru
5.5.8.	Atsegti substrāta laukumi	Vismaz viens atsegta substrāta laukums
5.5.9.	Pamežā kadiķi	Vismaz viens kadiķis biotopā
5.5.10.	Īpaši aizsargājamās sugas (izņemot gada staipekni <i>Lycopodium annotinum</i>)	Vismaz viena īpaši aizsargājama suga
6.	Nogāžu un gravu meži	
6.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:
	Biotops ar retu augu sabiedrību	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem

6.1.1.		kritērijiem. Sastopama biotopu raksturojoša reta augu sabiedrība
6.1.2.	Biotops ar noteiktu bioloģiski nozīmīgu struktūras elementu skaitu	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopami vismaz seši biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi
6.2.	Biotopa definīcija	Jaukti meži ar parasto liepu <i>Tilia cordata</i> , parasto kļavu <i>Acer platanoides</i> , parasto gobu <i>Ulmus glabra</i> , parasto vīksnu <i>Ulmus laevis</i> un parasto osi <i>Fraxinus excelsior</i> pauguru un upju ieleju nogāzēs vai gravās (klase <i>Carpino-Fagetea sylvaticae</i>)
6.3.	Obligātie biotopu raksturojošie kritēriji:	
6.3.1.	Ģeoloģija un ģeomorfoloģija	Ūdensteču ielejas, pauguru nogāzes vai gravas
6.3.2.	Raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas (treknrakstā)	<p>Biotopā sastopamas vismaz piecas biotopu raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas, neskaitot kokus un krūmus.</p> <p>Koki un krūmi: parastā kļava <i>Acer platanoides</i>, parastā lazda <i>Corylus avellana</i>, parastā zalktene <i>Daphne mezereum</i>, parastais osis <i>Fraxinus excelsior</i>, parastais sausserdis <i>Lonicera xylosteum</i>, parastais ozols <i>Quercus robur</i>, alpinā vērene <i>Ribes alpinum</i>, parastā liepa <i>Tilia cordata</i>, parastā goba <i>Ulmus glabra</i>, parastā vīksna <i>Ulmus laevis</i>.</p> <p>Lakstaugi: vārpainā krauklene <i>Actaea spicata</i>, dzeltenā kurgpīte <i>Aconitum lasiostomum</i>, podagras gārša <i>Aegopodium podagraria</i>, laksis <i>Allium ursinum</i>, baltais vizbulis <i>Anemone nemorosa</i>, parastā kumelīpēda <i>Asarum europaeum</i>, sievpararde <i>Athyrium filix-femina</i>, meža īskāje <i>Brachypodium sylvaticum</i>, Benekena zaķauza <i>Bromopsis benekenii</i>, platlapu pulkstenīte <i>Campanula latifolia</i>, strēļu pulkstenīte <i>Campanula trachelium</i>, pirkstainais grīslis <i>Carex digitata</i>, matainais grīslis <i>Carex pilosa</i>, meža grīslis <i>Carex sylvatica</i>, lielā raganzālite <i>Circaea lutetiana</i>, parastā kreimene <i>Convallaria majalis</i>, blīvģuma cīrulītis <i>Corydalis solida</i>, sīpoliņu zobainīte <i>Dentaria bulbifera</i>, melnā ozolpararde <i>Dryopteris filix-mas</i>, pavasara mazpurenīte <i>Ficaria verna</i>, meža zeltstarīte <i>Gagea lutea</i>, parastā zeltņātrīte <i>Galeobdolon luteum</i>, zilā vizbulīte <i>Hepatica nobilis</i>, Eiropas kāpumiezis <i>Hordelymus europaeus</i>, sārtā bezlape <i>Lathraea squamaria</i>, pavasara dedestiņa <i>Lathyrus vernus</i>, daudzgadīgā mēnesene <i>Lunaria rediviva</i>, nokarenā pumpursmilga <i>Melica nutans</i>, daudzgadīgā kaņepene <i>Mercurialis perennis</i>, pūkainā plūksnpararde <i>Phegopteris connectilis</i>, vārpainā septiņvīre <i>Phyteuma spicatum</i>, birtalas skarene <i>Poa nemoralis</i>, daudzziēdu mugurene <i>Polygonatum multiflorum</i>, ārstniecības lakacis <i>Pulmonaria obscura</i>, meža vijolīte <i>Viola reichenbachiana</i>.</p> <p>Sūnas: kažocenes <i>Anomodon</i> spp., zaļā divzobe <i>Dicranum viride</i>, svītrainā knābīte <i>Eurhynchium striatum</i>, spārnenes <i>Fissidens</i> spp., doblapu leženeja <i>Lejeunea cavifolia</i>, dakšveida mecgērija <i>Metzgeria furcata</i>, nekeras <i>Neckera</i> spp., nemanāmā asknābīte <i>Oxyrrhynchium hians</i>.</p> <p>Ķērpji: pumpurainā akrokordija <i>Acrocordia gemmata</i>, parastais plaušķērpis <i>Lobaria pulmonaria</i>, puslodes pertuzārija <i>Pertusaria hemisphaerica</i>.</p> <p>Koksnes sēnes: lapkoku svečtursēne <i>Clavicornia pyxidata</i>, kastaņbrūnā kātiņpiepe <i>Polyporus badius</i>.</p> <p>Bezmugurkaulnieki: sešplankumu celmgrauzis <i>Anoplodera sexguttata</i>, bērzu briežvabole <i>Ceruchus chrysomelinus</i>, sarkanais sprakšķis <i>Denticollis rubens</i>, lielais torņgliemezis <i>Ena montana</i>, mazais torņgliemezis <i>Ena obscura</i>,</p>

		cīrulīšu dižtauriņš <i>Parnassius mnemosyne</i>
6.4.	Retas augu sabiedrības:	
6.4.1.	Parastās kļavas–parastās liepas meži <i>Acer platanoidis-Tilia cordatae</i>	<p>Gravu, upju ieleju un pauguru nogāzes.</p> <p>Koku stāvā parastā kļava <i>Acer platanoides</i> un parastā liepa <i>Tilia cordata</i> vai šo sugu mistrojums, kas veido vismaz 50 % no koku vainagu projektīvā seguma.</p> <p>Sastopamas vismaz trīs no šādām augu sabiedrību raksturojošo sugu kopas sugām: vārpainā krauklene <i>Actaea spicata</i>, melnā ozolpaparde <i>Dryopteris filix-mas</i>, birtalas skarene <i>Poa nemoralis</i>, vārpainā septiņvīre <i>Phyteuma spicatum</i>, alpīnā vērene <i>Ribes alpinum</i>, mieturu mugurene <i>Polygonatum verticillatum</i></p>
6.4.2.	Parastās kļavas–parastā oša meži <i>Acer platanoidis-Fraxinetum excelsae</i>	<p>Gravu, upju ieleju un pauguru nogāzes (nereti avotainas).</p> <p>Koku stāvā sastopama parastā kļava <i>Acer platanoides</i> un parastais osis <i>Fraxinus excelsior</i> vai šo sugu mistrojums, kas veido vismaz 50 % no koku vainagu projektīvā seguma.</p> <p>Sastopamas vismaz trīs no šādām augu sabiedrības raksturojošo sugu kopas sugām: vārpainā krauklene <i>Actaea spicata</i>, melnā ozolpaparde <i>Dryopteris filix-mas</i>, birtalas skarene <i>Poa nemoralis</i>, vārpainā septiņvīre <i>Phyteuma spicatum</i>, alpīnā vērene <i>Ribes alpinum</i>, mieturu mugurene <i>Polygonatum verticillatum</i></p>
6.4.3.	Ārstniecības lakača–parastās liepas meži <i>Pulmonario obscurae-Tilia cordatae</i>	<p>Kokaudzes pirmajā un otrajā stāvā sastopama parastā liepa <i>Tilia cordata</i>, kas veido vismaz 50 % no koku vainagu projektīvā seguma.</p> <p>Sastopamas vismaz trīs no šādām augu sabiedrības raksturojošo sugu kopas sugām: sīpoliņu zobainīte <i>Dentaria bulbifera</i>, dzeltenais vizbulis <i>Anemone ranunculoides</i>, smaržīgā madara <i>Galium odoratum</i>, parastā kumeļpēda <i>Asarum europaeum</i>, ārstniecības lakacis <i>Pulmonaria obscura</i>, meža grīslis <i>Carex sylvatica</i></p>
6.5.	Biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi:	
6.5.1.	Kokaudzes vecumstruktūra	Dažādvecuma kokaudzes struktūra
6.5.2.	Bioloģiski veci koki	Vismaz seši bioloģiski veci, lieli koki, kuru diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 40 cm, uz hektāru
6.5.3.	Atvērumi vainaga klājā, lauces	Vismaz viens atvērums vainagu klājā, tostarp lauces biotopā
6.5.4.	Platlapju koku sugas	Vismaz četras platlapju koku sugas
6.5.5.	Lieli sausokņi un stumbeņi	Vismaz viens liels sausoknis vai stumbeņis, kura diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 25 cm, uz hektāru
6.5.6.	Lielas kritālas	Vismaz sešas lielas kritālas, kuru diametrs resnākajā vietā ir lielāks nekā 25 cm, uz hektāru
6.5.7.	Koki ar koksnes sēnēm (piepēm)	Vismaz seši dzīvi koki, sausokņi vai stumbeņi ar koksnes sēnēm (piepēm) uz hektāru
6.5.8.	Vecu lazdu puduri	Pamežā vismaz seši vecu lazdu puduri uz hektāru
6.5.9.	Avoti vai avoksnāji	Vismaz viens avots vai avoksnājs biotopā
6.5.10.	Platlapju koku paauga vai otrais stāvs	Vismaz 10 % no koku vainagu projektīvā seguma platības veido platlapju koku paauga vai otrais stāvs

6.5.11.	Ipaši aizsargājamās sugas (izņemot gada staipekni <i>Lycopodium annotinum</i>)	Vismaz trīs īpaši aizsargājamās sugas biotopā
7.	Ozolu meži (ozolu, liepu un skābaržu meži)	
7.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:
7.1.1.	Biotops ar retu augu sabiedrību	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopama biotopu raksturojoša reta augu sabiedrība
7.1.2.	Biotops ar noteiktu bioloģiski nozīmīgu struktūras elementu skaitu	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopami vismaz pieci biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi
7.2.	Biotopa definīcija	Ozolu <i>Quercus robur</i> meži uz hidromorfām augsnēm vai augsnēm ar augstu pazemes ūdens līmeni (ielejās, ieplakās vai krastmalu mežu tuvumā). Mežaudzes parasti veidojušās mēreni mitrās līdz mitrās mālsmits vai smilšmāla augsnēs. Kokaudzē dominē parastais ozols <i>Quercus robur</i> , parastais skābardis <i>Carpinus betulus</i> vai parastā liepa <i>Tilia cordata</i> , vai arī šo sugu mistrojums (klase <i>Carpino-Fagetea sylvaticae</i>). Latvijas ģeogrāfiskā novietojuma īpatnību dēļ piemistojumā bieži sastopamas boreālu mežu sugas. Ietverti arī periodiski pārplūstoši ozolu meži palienēs. Biotopam raksturīgi dabiskas attīstības struktūras elementi (mirusī koksne, dažādvecuma koki, atvērumi), kas liecina par dabisku audzes attīstību, arī tad, ja audzes izcelsme ir mākslīga vai tajā kādreiz notikusi ganīšana vai pļaušana
7.3.	Obligātais biotopu raksturojošais kritērijs:	
	Raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas (treknrakstā)	<p>Biotopā sastopamas vismaz piecas biotopu raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas, neskaitot kokus un krūmus.</p> <p>Koki un krūmi: parastais skābardis <i>Carpinus betulus</i>, parastā lazda <i>Corylus avellana</i>, parastais sausserdis <i>Lonicera xylosteum</i>, parastais ozols <i>Quercus robur</i>, parastā liepa <i>Tilia cordata</i>.</p> <p>Lakstaugi: baltais vizbulis <i>Anemone nemorosa</i>, blīvguma cīrulītis <i>Corydalis solida</i>, parastā zelnātrīte <i>Galeobdolon luteum</i>, smaržīgā madara <i>Galium odoratum</i>, pavasara dedestiņa <i>Lathyrus vernus</i>, daudzgadīgā kaņepene <i>Mercurialis perennis</i>, vārpainā septiņvīre <i>Phyteuma spicatum</i>, daudzziedu mugurene <i>Polygonatum multiflorum</i>, ārstniecības lakacis <i>Pulmonaria obscura</i>, cietā virza (spuļģītis) <i>Stellaria holostea</i>.</p> <p>Sūnas: kažocenes <i>Anomodon spp.</i>, nokarenā stardzislene <i>Antitrichia curtipendula</i>, viļņainā lācīte <i>Atrichum undulatum</i>, knābītes <i>Eurhynchium spp.</i>, tievā gludlape <i>Homalia trichomanoides</i>, viļņainā skrajlape <i>Plagiomnium undulatum</i>.</p> <p>Ķērpji: pumpurainā akrokordija <i>Acrocordia gemmata</i>, sikpunktainā artonija <i>Arthonia byssacea</i>, vinkrāsas artonija <i>Arthonia vinosa</i>.</p> <p>Koksnes sēnes: plaisājošā rūtaine <i>Xylobolus frustulatus</i>.</p> <p>Bezmugurkaulnieki: iesarkanais sprakšķis <i>Ampedus erythrogonus</i>, sešplankumu celmgrauzis <i>Anoplodera sexguttata</i>, blāvā briežvabole <i>Dorcus parallelipedus</i>, tumšā ēnvabole <i>Melandrya dubia</i>, lapkoku praulgrauzis <i>Osmoderma barnabita</i></p>
7.4.	Retas augu sabiedrības:	
7.4.1.	Kserofītie melnās dedestiņas–ozola meži <i>Lathyro nigri-Quercetum roboris</i>	<p>Upju ielejas, pauguru nogāzes ar karbonātisku substrātu.</p> <p>Kokaudzes pirmajā un otrajā stāvā parastais ozols <i>Quercus robur</i>, kas</p>

		veido vismaz 50 % no koku vainagu projektīvā seguma. Sastopamas vismaz divas no šādām augu sabiedrības raksturojošo sugu kopas sugām: melnā dedestiņa <i>Lathyrus niger</i> , krūmāju sīpols <i>Allium oleraceum</i> , gaiļbiksīte <i>Primula veris</i> , brīnumainā vijolīte <i>Viola mirabilis</i>
7.4.2.	Smaržīgās madaras–parastās liepas meži <i>Galio odorati-Tilietum cordatae</i>	Kokaudzes pirmajā un otrajā stāvā parastā liepa <i>Tilia cordata</i> , kas veido vismaz 80 % no koku vainagu projektīvā seguma. Sastopamas vismaz trīs no šādām augu sabiedrības raksturojošo sugu kopas sugām (sīpoliņu zobainīte <i>Dentaria bulbifera</i> , dzeltenais vizbulis <i>Anemone ranunculoides</i> , smaržīgā madara <i>Galium odoratum</i> , parastā kumeljpēda <i>Asarum europaeum</i> , ārstniecības lakacis <i>Pulmonaria obscura</i> , meža grīslis <i>Carex sylvatica</i>). Paaugā parastā liepa <i>Tilia cordata</i>
7.4.3.	Acidofilie niedru ciskas–ozola meži <i>Calamagrostio-Quercetum roboris</i>	Kokaudzes pirmajā un otrajā stāvā parastais ozols <i>Quercus robur</i> . Koki ir vecāki par 120 gadiem, un tie veido vismaz 50 % no koku vainagu projektīvā seguma. Sastopamas vismaz trīs no šādām augu sabiedrības raksturojošo sugu kopas sugām: niedru ciesa <i>Calamagrostis arundinacea</i> , brūklene <i>Vaccinium vitis-idaea</i> , mellene <i>Vaccinium myrtillus</i> , meža zaķskābene <i>Oxalis acetosella</i> , Eiropas septiņstarīte <i>Trientalis europaea</i> , Šrēbera rūsaine <i>Pleurozium schreberi</i>
7.4.4.	Parastās liepas–parastā skābarža meži <i>Tilio-Carpinetum</i>	Kokaudzes pirmajā un otrajā stāvā – parastais skābardis <i>Carpinus betulus</i> , kas veido vairāk nekā 50 % no koku vainagu projektīvā seguma. Parastā skābarža <i>Carpinus betulus</i> paauga
7.5.	Biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi:	
7.5.1.	Kokaudzes vecumstruktūra	Dažādvecuma kokaudzes struktūra
7.5.2.	Bioloģiski veci koki	Vismaz seši bioloģiski veci, lieli koki, kuru diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 35 cm, uz hektāru
7.5.3.	Atvērumi vainaga klājā, lauces	Vismaz viens atvērums vainaga klājā, tostarp lauces biotopā
7.5.4.	Lieli sausokņi un stumbeņi	Vismaz viens liels sausoknis vai stumbeņis, kura diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 25 cm, uz hektāru
7.5.5.	Lielas kritālas	Vismaz viena liela kritāla, kuras diametrs resnākajā vietā ir lielāks nekā 25 cm, uz hektāru
7.5.6.	Koki ar koksnes sēnēm (piepēm)	Vismaz seši dzīvi koki, sausokņi vai stumbeņi ar koksnes sēnēm (piepēm) uz hektāru
7.5.7.	Platlapju koku paauga vai otrais stāvs	Vismaz 20 % no koku vainagu projektīvā seguma veido platlapju koku paauga vai otrais stāvs
7.5.8.	Īpaši aizsargājamās sugas (izņemot gada staipekni <i>Lycopodium annotinum</i>)	Vismaz divas īpaši aizsargājamas sugas biotopā
8.	Aluviāli krastmalu un palieņu meži	
8.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:
8.1.1.	Biotops ar retu augu sabiedrību	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopama biotopu raksturojoša reta augu sabiedrība
8.1.2.	Biotops ar noteiktu bioloģiski nozīmīgu struktūras elementu skaitu	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopami vismaz septiņi biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi
	Biotopa definīcija	Biotopu veido dažādi ar ūdenstecēm, avotiem un augstu pazemes

8.2.		ūdens līmeni saistīti platlapju klases meži – parasto ošu <i>Fraxinus excelsior</i> un melnalkšņu <i>Alnus glutinosa</i> krastmalu meži upju ielejās un reljefa pazeminājumos, krastmalu baltalkšņu <i>Alnus incana</i> meži, baltā vītola <i>Salix alba</i> un traušlā vītola <i>Salix fragilis</i> kokveida formu audžu joslas gar upēm (klases <i>Carpino-Fagetea sylvaticae</i> , <i>Alnetea glutinosae</i> , <i>Alno glutinosae–Populetea albae</i>). Šeit pieskaita arī mežsaimnieciski un lauksaimnieciski neskartus primārās sukcesijas mežus upju meandru lokos, kas radušies upju krastu erozijas un akumulācijas procesos un ietilpst vienotā aluviālo mežu kompleksā
8.3.	Obligātie biotopu raksturojošie kritēriji:	
8.3.1.	Ģeoloģija un ģeomorfoloģija	Upju un strautu palienes, tostarp sezonāli izžūstošas tērces, upju ieleju palienes un terašu pakāje, reljefa pazeminājumi
8.3.2.	Hidroloģija	Periodiska pastāvīgu ūdensteču – strautu, upju – palu izraisīta applūšana vienu reizi sezonā vai vismaz reizi vairākos gados vai augsts pazemes ūdens līmenis
8.3.3.	Raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas (treknrakstā)	<p>Biotopā sastopamas vismaz astoņas biotopu raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas, neskaitot kokus un krūmus.</p> <p>Koki un krūmi: melnalksnis <i>Alnus glutinosa</i>, baltalksnis <i>Alnus incana</i>, purva bērzs <i>Betula pubescens</i>, parastā zalktene <i>Daphne mezereum</i>, Eiropas segliņš <i>Euonymus europaea</i>, parastais krūklis <i>Frangula alnus</i>, parastais osis <i>Fraxinus excelsior</i>, parastais sausserdis <i>Lonicera xylosteum</i>, parastā ieva <i>Padus avium</i>, baltais vītols <i>Salix alba</i>, parastā goba <i>Ulmus glabra</i>, parastā vīksna <i>Ulmus laevis</i>.</p> <p>Lakstaugi: dzeltenais vizbulis <i>Anemone ranunculoides</i>, meža zirdzene <i>Angelica sylvestris</i>, rūgtā ķērsa <i>Cardamine amara</i>, attālvārpu grīslis <i>Carex remota</i>, pamīšlapu pakrēslīte <i>Chrysosplenium alternifolium</i>, Alpu raganzālite <i>Circaea alpina</i>, lēdzerkste <i>Cirsium oleraceum</i>, purva cietpiene <i>Crepis paludosa</i>, pavasara mazpurenīte <i>Ficaria verna</i>, parastais apinis <i>Humulus lupulus</i>, Eiropas vilknadze <i>Lycopus europaeus</i>, parastā strauspārde <i>Matteuccia struthiopteris</i>, birtalas virza <i>Stellaria nemorum</i>.</p> <p>Sūnas: konusgalvītes <i>Conocephalum spp.</i>, pellijas <i>Pellia spp.</i></p> <p>Epifitiskie ķērpji un sūnas: pumpurainā akrokordija <i>Acrocordia gemmata</i>, kažocenes <i>Anomodon spp.</i>, cetrēlijas <i>Cetrelia spp.</i>, kolēmas <i>Collema spp.</i>, izplestā frulānija <i>Frullania dilatata</i>, doblapu leženeja <i>Lejeunea cavifolia</i>, leptoģijas <i>Leptogium spp.</i>, parastais plaušķērpis <i>Lobaria pulmonaria</i>, dakšveida mecgērija <i>Metzgeria furcata</i>, gludā nekera <i>Neckera complanata</i>, īssetas nekera <i>Neckera pennata</i>, skleroforas <i>Sclerophora spp.</i>, zviņainā telotrēma <i>Thelotrema lepadinum</i>.</p> <p>Koksnes sēnes: lapkoku svečtursēne <i>Clavicornia pyxidata</i>, kastaņbrūnā kātiņpiepe <i>Polyporus badius</i>.</p> <p>Bezmugurkaulnieki: zaļais vītlograuzis <i>Aromia moschata</i>, vītolu slaidkoksngrauzis <i>Necydalis major</i></p>
8.4.	Retas augu sabiedrības:	
8.4.1.	Attālvārpu grīšļa–oša meži <i>Carici remotae-Fraxinetum</i>	<p>Periodiski pārmitra augtene.</p> <p>Kokaudzes pirmajā un otrajā stāvā – parastais osis <i>Fraxinus excelsior</i>, kas veido vismaz 50 % no koku vainagu projektīvā seguma.</p> <p>Sastopamas vismaz divas no šādām augu sabiedrības raksturojošo</p>

		sugu kopas sugām: attālvārpu grīslis <i>Carex remota</i> , purva purene <i>Caltha palustris</i> , purva neaizmirstule <i>Myosotis palustris</i> , meža kosa <i>Equisetum sylvaticum</i>
8.4.2.	Parastās gobas–parastās vīksnas meži <i>Ranunculo ficariae-Ulmetum glabrae</i>	Upju ieleju palienes un terašu pakāje. Kokaudzes pirmajā un otrajā stāvā – parastā goba <i>Ulmus glabra</i> un parastā vīksna <i>Ulmus laevis</i> , kas veido vismaz 80 % no koku vainagu projektīvā seguma. Sastopamas vismaz divas no augu sabiedrības raksturojošo sugu kopas sugām: pavasara mazpurenīte <i>Ficaria verna</i> , parastā goba <i>Ulmus glabra</i> , parastā vīksna <i>Ulmus laevis</i> , lāksis <i>Allium ursinum</i> , daudzgadīgā mēnesene <i>Lunaria rediviva</i> . Parastās gobas <i>Ulmus glabra</i> un parastās vīksnas <i>Ulmus laevis</i> paauga
8.4.3.	Baltā vītola meži <i>Salicetum albae</i>	Smilšu sanesas upju palienēs. Kokaudzes pirmajā un otrajā stāvā – baltais vītols <i>Salix alba</i> vismaz 80 % no vainagu projektīvā seguma. Sastopama vismaz viena no šādām sabiedrības raksturojošo sugu kopas sugām: baltais vītols <i>Salix alba</i> , trauslais vītols <i>Salix fragilis</i> , vicu kārkls <i>Salix triandra</i> . Baltā vītola <i>Salix alba</i> paauga
8.5.	Biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi:	
8.5.1.	Kokaudzes vecumstruktūra	Dažādvecuma kokaudzes struktūra
8.5.2.	Bioloģiski veci lielu dimensiju koki	Vismaz viens bioloģiski vecs, liels koks, kura diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 35 cm, uz hektāru
8.5.3.	Bioloģiski veci, lēni auguši, mazi koki	Vismaz viens bioloģiski vecs, lēni augošs, mazs koks
8.5.4.	Atvērumi vainaga klājā, lauces	Vismaz viens atvērumš vainaga klājā, tostarp lauces biotopā
8.5.5.	Lieli sausokņi un stumbeņi	Vismaz viens liels sausoknis vai stumbeņš, kura diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 20 cm, uz hektāra
8.5.6.	Lielas kritalas	Vismaz viena liela kritala, kuru diametrs resnākajā vietā lielāks nekā 20 cm, uz hektāra
8.5.7.	Koki ar koksnes sēnēm (piepēm)	Vismaz seši dzīvi koki, sausokņi vai stumbeņi ar koksnes sēnēm (piepēm), uz hektāra
8.5.8.	Īslaicīgi vai pastāvīgi pārplūstoši laukumi	Vismaz viens īslaicīgi vai pastāvīgi pārplūstošs laukums
8.5.9.	Avoti vai avoksnāji	Vismaz viens avots vai avoksnājs biotopā
8.5.10.	Atsegti substrāta laukumi	Vismaz viens atsegta substrāta laukums
8.5.11.	Platlapju koku paauga vai otrais stāvs	Platlapju koku paauga vai otrais stāvs veido vismaz 10 % no koku vainagu projektīvā seguma
8.5.12.	Sūnas uz kokiem	Vismaz sešiem kokiem uz hektāra sūnas aug augstāk par diviem metriem no zemes, izņemot plakano skrāpīti <i>Radula complanata</i>
8.5.13.	Īpaši aizsargājamās sugas (izņemot gada staipekni <i>Lycopodium annotinum</i>)	Vismaz divas īpaši aizsargājamās sugas biotopā
9.	Piejūras zemienes smiltāju līdzenumu sausi virsāji	

9.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst definīcijai, visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem un vismaz vienam struktūru raksturojošajam elementam
9.2.	Biotopa definīcija	<p>Piejūras zemienes smiltāju līdzenumu sauso virsāju biotops sastopams jūras vai ar vēju pārpūsto smilšu līdzenumos (klase <i>Calluno-Ulicetea</i>). Biotopam raksturīgas sīkrūmu audzes, pārsvarā sila virša <i>Calluna vulgaris</i> un melnās vistenes <i>Empetrum nigrum</i> audzes. Aizaugošā smiltājā vismaz 25 % no platības aizņem sīkrūmi, kuros dominē sila virsis <i>Calluna vulgaris</i>.</p> <p>Aizaugošā oligotrofā zālējā vismaz 50 % no platības sastopami izklaidus augoši sīkrūmi, kuros dominē sila virsis <i>Calluna vulgaris</i>.</p> <p>Koku un krūmu segums nepārsniedz 70 % no platības, un tie nav galvenie organiskās vielas producenti.</p> <p>Pieder arī:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ilgstoši sausi virsāji, kas veidojušies uz eoliem nogulumiem blakus antropogēnas izcelsmes lineāriem objektiem, piemēram, transporta un komunikāciju trasēm; ● lielas nodegušu sausieņu mežu platības, no kurām izvākti koki un kurās nenotiek meža atjaunošana; ● militāros poligonos esoši virsāji; ● mainīga mitruma režīma un pārmitri sīkrūmu ieslēgumi ar platību līdz 0,1 ha, ja tie ir sastāvdaļa vienotā sausu virsāju kompleksā. <p>Neietilpst īslaicīgu sukcesijas stadiju (izcirtumu, ceļmalu) biotopi, kā arī takas</p>
9.3.	Obligātie biotopu raksturojošie kritēriji:	
9.3.1.	Ģeoloģija un ģeomorfoloģija	Biotops atrodas Piejūras zemienē, kuru no iekšzemes norobežo Baltijas ledus ezera senkrasts (līnija BII), uz eoliem nogulumiem
9.3.2.	Hidroloģija	Dominē sausi apstākļi
9.3.3.	Raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas (treknrakstā)	<p>Biotopā sastopamas vismaz septiņas biotopu raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas.</p> <p>Sīkrūmi: parastā miltene <i>Arctostaphylos uva-ursi</i>, sila virsis <i>Calluna vulgaris</i>, melnā vistene <i>Empetrum nigrum</i>, brūklene <i>Vaccinium vitis-idaea</i>.</p> <p>Lakstaugi: divmāju kaķpēdiņa <i>Antennaria dioica</i>, smilts grīslis <i>Carex arenaria</i>, lodvārpu grīslis <i>Carex pilulifera</i>, virsāja grīslis <i>Carex ericetorum</i>, iesirmā kāpsmildzene <i>Corynephorus canescens</i>, smiltāja neļķe <i>Dianthus arenarius s.l.</i>, aitu auzene <i>Festuca ovina</i>, kāpu auzene <i>Festuca sabulosa</i>, kalnu norgalvīte <i>Jasione montana</i>, zilganā kelērija <i>Koeleria glauca</i>, stāvā vilkakūla <i>Nardus stricta</i>, mazā mauraga <i>Pilosella officinarum</i>, pļavas silpurene <i>Pulsatilla pratensis</i>, kodīgais laimiņš <i>Sedum acre</i>, pazvilā misiņsmilga <i>Sieglingia decumbens</i>, mazais māršils <i>Thymus serpyllum</i>, matainais āboliņš <i>Trifolium arvense</i>, zemteka <i>Veronica officinalis</i>.</p> <p>Sūnas: samtītes <i>Bryum spp.</i>, pumpurzarītes <i>Cephaloziella spp.</i>, divzobes <i>Dicranum spp.</i>, sarmenītes <i>Racomitrium spp.</i>, noras vījzobe <i>Syntrichia ruralis</i>.</p> <p>Ķērpji: cetrārijas <i>Cetraria spp.</i>, kladīnas <i>Cladina spp.</i>, kladonijas <i>Cladonia spp.</i>, suņu peltģera <i>Peltigera canina</i>, stereokauloni <i>Stereocaulon spp.</i></p>

		<p>Bezmugurkaulnieki: garlūpas racējlapsene <i>Bembix rostrata</i>, cikāde <i>Eupelix cuspidata</i>, lielais mārsilu zilenītis <i>Lycaena arion</i>, sausieņu sisenis <i>Myrmeleotettix maculatus</i>, raibspārnu smiltājsisenis <i>Oedipoda caerulescens</i>, parkšķis jeb sarkanspārnu sisenis <i>Psophus stridulus</i>.</p> <p>Putni: stepes čipste <i>Anthus campestris</i>, sila cīrulis <i>Lullula arborea</i></p>
9.4.	Biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi virsāja struktūras elementi:	
9.4.1.	Sila virša <i>Calluna vulgaris</i> vecumstruktūra	Sastopamas vismaz divas no šādām sila virša <i>Calluna vulgaris</i> vecumstruktūras attīstības fāzēm: I – jauni virši (0–6 gadi), atbilst virsāja attīstības pionierfāzei, viršiem, kas atjaunojušies no sēklām, raksturīga mazu piramīdu forma; II – augoši virši, atbilst virsāja attīstības veidošanās fāzei (6–14 gadi), virsājs ar saslēgtiem vainagiem, vidējais augstums 40 cm; III – brieduma fāze, veģetāciju veido galvenokārt sazaroti virši 14–25 gadu vecumā, virši kļūst koksnaini, "vainagu" segumā parādās atvērumi, atvērumos ieviešas citas sugas, vietām virši 60–100 cm augstumā; IV – atmiršanas/degradācijas fāze: virši (sākot no 25 gadiem) pakāpeniski atmirst jeb "izdeg" – redzami kaili, brūni zari, auga centrs piekļāvies substrātam, iegremdēts; V – atmiris virsājs, reti sastopams, veidojas ilgstošas neapsaimniekošanas dēļ, biotopa poligonā visi virši miruši
9.4.2.	Atsegti substrāta laukumi	Vismaz viens atsegts substrāta laukums
10.	Sausi virsāji	
10.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst definīcijai, visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem un vismaz vienam biotopu raksturojošajam struktūras elementam
10.2.	Biotopa definīcija	<p>Sauss virsājs ir biotops, kurā noteicošā ekoloģiskā nozīme ir sila virsim <i>Calluna vulgaris</i> un citiem sīkkrūmiem (klases <i>Calluno-Ulicetea</i>, <i>Nardetea strictae</i>). Biotops var attīstīties līdzenumos, viļņotos līdzenumos un paugurainēs mērenos augšanas apstākļos iekšzemē. Aizaugošā smiltājā vismaz 25 % no platības veido sīkkrūmi, kuros dominē sila virsis <i>Calluna vulgaris</i>. Aizaugošā oligotrofā zālājā vismaz 50 % no platības veido izklaidus augoši sīkkrūmi, kuros dominē sila virsis <i>Calluna vulgaris</i>.</p> <p>Koku segums nav lielāks par 75 % no platības un to vidējais augstums nepārsniedz 5 metrus. Pieder arī:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ilgstoši sausi virsāji, kas veidojušies uz eoliem nogulumiem blakus antropogēnas izcelsmes lineāriem objektiem, piemēram, transporta un komunikāciju trasēm; ● lielas nodegušu sausieņu mežu platības, no kurām izvākti koki un kurās nenotiek meža atjaunošana; ● militāros poligonos esoši virsāji; ● mainīga mitruma režīma un pārmitri sīkkrūmu ieslēgumi ar platību līdz 0,1 ha, ja tie ir sastāvdaļa vienotā sausu virsāju kompleksā. <p>Neietilpst īslaicīgu sukcesijas stadiju (izcirtumu, ceļmalu) biotopi, kā arī takas</p>
10.3.	Obligātie biotopu raksturojošie kritēriji:	
10.3.1.	Ģeoloģija un ģeomorfoloģija	Ārpus Piejūras zemienes, kuru no iekšzemes norobežo Baltijas ledus ezera senkrasts (līnija BII)

10.3.2.	Hidroloģija	Dominē sausi apstākļi
10.3.3.	Raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas (treknrakstā)	<p>Biotopā sastopamas vismaz septiņas biotopu raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas.</p> <p>Sīkkrūmi: parastā miltene <i>Arctostaphylos uva-ursi</i>, sila virsis <i>Calluna vulgaris</i>, melnā vistene <i>Empetrum nigrum</i>, brūklene <i>Vaccinium vitis-idaea</i>.</p> <p>Lakstaugi: divmāju kaķpēdiņa <i>Antennaria dioica</i>, apaļlapu pulkstenīte <i>Campanula rotundifolia</i>, virsāja grīslis <i>Carex ericetorum</i>, lodvārpu grīslis <i>Carex pilulifera</i>, iesirmā kāpsmildzene <i>Corynephorus canescens</i>, smiltāja neļķe <i>Dianthus arenarius s.l.</i>, parastais plakanstaipeknis <i>Diphasiastrum complanatum</i>, asais jānītis <i>Erigeron acris</i>, sīkziedu žibulītis <i>Euphrasia micrantha</i>, aitu auzene <i>Festuca ovina</i>, kāpu auzene <i>Festuca sabulosa</i>, mazā pūtele <i>Filago minima</i>, īstā madara <i>Galium verum</i>, kalnu norgalvīte <i>Jasione montana</i>, zilganā kelērija <i>Koeleria glauca</i>, palu staipeknītis <i>Lycopodiella inundata</i>, stāvā vilkakūla <i>Nardus stricta</i>, mazā mauraga <i>Pilosella officinarum</i>, pļavas silpurene <i>Pulsatilla pratensis</i>, kodīgais laimiņš <i>Sedum acre</i>, pazvilā misiņsmilga <i>Sieglingia decumbens</i>, kailā sinepīte <i>Teesdalia nudicaulis</i>, mazais māršils <i>Thymus serpyllum</i>, mataināis āboliņš <i>Trifolium arvense</i>, zemteka <i>Veronica officinalis</i>, vārpu veronika <i>Veronica spicata</i>.</p> <p>Zemsedzes sūnas: samtītes <i>Bryum spp.</i>, pumpurzarītes <i>Cephaloziella spp.</i>, purpura ragzobe <i>Ceratodon purpureus</i>, divzobes <i>Dicranum spp.</i>, sirmā sarmenīte <i>Racomitrium canescens</i>, ēriku sarmenīte <i>Racomitrium ericoides</i>, noras vijzobe <i>Syntrichia ruralis</i>, mitrās ieplakās arī smaillapu sfagns <i>Sphagnum capillifolium</i>.</p> <p>Zemsedzes ķērpji: cetrārijas <i>Cetraria spp.</i>, kladīnas <i>Cladonia spp.</i>, kladonijas <i>Cladonia spp.</i>, suņu peltigera <i>Peltigera canina</i>, stereokauloni <i>Stereocaulon spp.</i></p> <p>Bezmugurkaulnieki: garlūpas racējlapsene <i>Bembix rostrata</i>, cikāde <i>Eupelix cuspidata</i>, lielais māršilu zilenītis <i>Lycaena arion</i>, raibspārnu smiltājsisenis <i>Oedipoda caerulea</i>, parkšķis jeb sarkanspārnu sisenis <i>Psophus stridulus</i>.</p> <p>Putni: stepes čipste <i>Anthus campestris</i></p>
10.4.	Biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi virsāja struktūras elementi:	
10.4.1.	Sila virša <i>Calluna vulgaris</i> vecumstruktūra	<p>Sastopamas vismaz divas no šādām sila virša <i>Calluna vulgaris</i> vecumstruktūras attīstības fāzēm: I – jauni virši (0–6 gadi), atbilst virsāja attīstības pionierfāzei, viršiem, kas atjaunojušies no sēklām, raksturīga mazu piramīdu forma; II – augoši virši, atbilst virsāja attīstības veidošanās fāzei (6–14 gadi), virsājs ar saslēgtiem vainagiem, vidējais augstums 40 cm; III – brieduma fāze, veģetāciju veido galvenokārt sazaroti virši 14–25 gadu vecumā, virši kļūst koksnaini, "vainagu" segumā parādās atvērumi, atvērumos ieviešas citas sugas, vietām virši 60–100 cm augstumā; IV – atmiršanas/degradācijas fāze: virši (sākot no 25 gadiem) pakāpeniski atmirst jeb "izdeg" – redzami kaili, brūni zari, auga centrs piekļāvies substrātam, iegremdēts; V – atmiris virsājs, reti sastopams, veidojas ilgstošas neapsaimniekošanas dēļ, biotopa poligonā visi virši miruši</p>
10.4.2.	Atsegti substrāta laukumi	Vismaz viens atsegts substrāta laukums
11.	Skujkoku meži uz osveida reljefa formām	

11.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:
11.1.1.	Biotops ar retu augu sabiedrību	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopama biotopu raksturojoša reta augu sabiedrība
11.1.2.	Biotops ar noteiktu bioloģiski nozīmīgu struktūras elementu skaitu	Atbilst definīcijai, visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem un ir vismaz trīs biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi
11.2.	Biotopu definīcija	Mežu veģetācijas komplekss (klase <i>Vaccinio-Piceetea</i>) uz osiem, osveida reljefa formām un to tuvumā. Mikroklimats ievērojami atšķiras saulainās un ēnainās nogāzēs un to pakājēs, kur augteni reizēm ietekmē avotu izplūde. Svarīgi faktori ir nogāžu ekspozīcija un slīpums, kas ietekmē apgaismojumu, kā arī gaisa un augsnes temperatūru. Raksturīga specifiska, sugām bagāta flora un fauna, kurā ietilpst arī sausu zālāju sugas, tauriņzieži un dažas austrumu stepju sugas
11.3.	Obligātie biotopu raksturojošie kritēriji:	
11.3.1.	Ģeoloģija un ģeomorfoloģija	No dažiem desmitiem metru līdz 10 km garš glaciofluviālas izcelsmes valnis, kura kore parasti stiepta paralēli ledāja kustības virzienam; vairāk vai mazāk līkumots šaurs valnis, dažkārt ar atzarojumiem (vaļņveida oss), plakana grēda (plakanmuguras oss) vai paugurota grēda (grēdveida oss)
11.3.2.	Raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas (treknrakstā)	<p>Biotopā sastopamas vismaz piecas biotopu raksturojošās sugas, totarp lietussargsugas, neskaitot kokus un krūmus.</p> <p>Koki un krūmi: saules apspīdētās nogāzēs vairāk – Zviedrijas kadiķis <i>Juniperus communis</i>, parastā priele <i>Pinus sylvestris</i>.</p> <p>Lakstaugi: divmāju kaķpēdiņa <i>Antennaria dioica</i>, smiltāja tragantzirnīs <i>Astragalus arenarius</i>, zāļlapu smiltenīte <i>Arenaria procera</i>, Dānijas tragantzirnīs <i>Astragalus danicus</i>, virsāja grīslis <i>Carex ericetorum</i>, čemuru palēks <i>Chimaphila umbellata</i>, parastā kreimene <i>Convallaria majalis</i>, smiltāja nelķe <i>Dianthus arenarius s.l.</i>, Ruiša pūķgalve <i>Dracocephalum ruyschiana</i>, tumšsarkanā dzeguzene <i>Epipactis atrorubens</i>, aitu auzene <i>Festuca ovina</i>, meža zemene <i>Fragaria vesca</i>, asinssārtā gandrene <i>Geranium sanguineum</i>, melnā dedestiņa <i>Lathyrus niger</i>, smiltāju esparsete <i>Onobrychis arenaria</i>, parastā raudene <i>Origanum vulgare</i>, kalnu rūgtdille <i>Peucedanum oreoselinum</i>, ārstniecības mugurene <i>Polygonatum odoratum</i>, zaļziedu ziemciete <i>Pyrola chlorantha</i>, šaurlapu lakacis <i>Pulmonaria angustifolia</i>, nokarenā plaukšķene <i>Silene nutans</i>, mazais māršils <i>Thymus serpyllum</i>, plankumainā urlaja <i>Trommsdorfia maculata</i>, smiltāja vijolīte <i>Viola rupestris</i>, ēnainās nogāzēs vairāk pavasara dedestiņa <i>Lathyrus vernus</i>, nokarenā pumpursmilga <i>Melica nutans</i>, klinšu kaulene <i>Rubus saxatilis</i>.</p> <p>Sūnas: parastā sūneglīte <i>Abietinella abietina</i>, greizknābīša sarkanlape <i>Bryoerythrophyllum recurvirostrum</i>, viļņainā divzobe <i>Dicranum polysetum</i>, slotiņu divzobe <i>Dicranum scoparium</i>, ežlapes <i>Thuidium spp.</i></p> <p>Bezmugurkaulnieki: esparsetu zilenītis <i>Agrodiadetus damon</i>, esparsetu tinējs <i>Grapholita caecana</i>, lielais māršilu zilenītis <i>Lycaena arion</i>, priežu sveķotājkoksngrauzis <i>Nothorhina muricata</i>, svītrains kapucķirmis <i>Stephanopachys linearis</i>, skujkoku dižkoksngrauzis <i>Tragosoma depsarium</i></p>
11.3.3.	Minimālais mežaudzes vecums	Vismaz 60 gadu veca mežaudze
11.4.	Retas augu sabiedrības:	

11.4.1.	Asinssārtās gandrenes–priedes meži <i>Convallario-Pinetum geranietosum sanguinei</i>	Asinssārtās gandrenes <i>Geranium sanguineum</i> klātbūtne. Sastopamas vismaz trīs no šādām augu sabiedrības raksturojošo sugu kopas sugām: ārstniecības mugurene <i>Polygonatum odoratum</i> , parastā raudene <i>Origanum vulgare</i> , asinssārtā gandrene <i>Geranium sanguineum</i> , kalnu rūgtdille <i>Peucedanum oreoselinum</i> , šaurlapu lakacis <i>Pulmonaria angustifolia</i> , meža silpurene <i>Pulsatilla patens</i> . Parastās priedes <i>Pinus sylvestris</i> paauga
11.4.2.	Smiltāja neļķes–priedes meži <i>Convallario-Pinetum dianthetosum arenarii</i>	Smiltāja neļķes <i>Dianthus arenarius s.l.</i> klātbūtne. Sastopamas vismaz divas no šādām augu sabiedrības raksturojošo sugu kopas sugām: mazais māršils <i>Thymus serpyllum</i> , smiltāja neļķe <i>Dianthus arenarius s.l.</i> , zilganā kelērija <i>Koeleria glauca</i> , pļavas silpurene <i>Pulsatilla pratensis</i> . Parastās priedes <i>Pinus sylvestris</i> paauga
11.5.	Biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi:	
11.5.1.	Kokaudzes vecumstruktūra	Dažādvecuma kokaudzes struktūra
11.5.2.	Bioloģiski veci lielu dimensiju koki	Vismaz seši bioloģiski veci, lieli koki, kuru diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 40 cm, uz hektāru
11.5.3.	Atvērumi vainaga klājā, lauces	Vismaz viens atvērumsvainaga klājā, tostarp lauces biotopā
11.5.4.	Lieli sausokņi un stumbeņi	Vismaz viens liels sausoknis vai stumbeņis, kura diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 25 cm, uz hektāru
11.5.5.	Lielas kritalas	Vismaz viena liela kritala, kuras diametrs resnākajā vietā ir lielāks nekā 25 cm, uz hektāru
11.5.6.	Priedes ar deguma rētām	Vismaz sešas priedes ar deguma rētām, uz hektāru
11.5.7.	Degums pārskatāmā pagātnē	Nesenas degšanas pazīmes, neskaitot priedes ar deguma rētām. Redzams vismaz viens apdedzis laukums zemsedzē vai uz koku stumbriem
11.5.8.	Atsegti substrāta laukumi	Vismaz viens atsegta substrāta laukums
11.5.9.	Pamežā kadiķi	Vismaz viens kadiķis biotopā
11.5.10.	Īpaši aizsargājamās sugas (izņemot gada staipekni <i>Lycopodium annotinum</i>)	Vismaz divas īpaši aizsargājamas sugas biotopā
12.	Staignāju meži	
12.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:
12.1.1.	Biotops ar retu augu sabiedrību	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopama biotopu raksturojoša reta augu sabiedrība
12.1.2.	Biotops ar noteiktu bioloģiski nozīmīgu struktūras elementu skaitu	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopami vismaz pieci biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi
12.2.	Biotopa definīcija	Melnalkšņu <i>Alnus glutinosa</i> , ošu <i>Fraxinus excelsior</i> un purva bērzu <i>Betula pubescens</i> mistrotas vai tīraudzes (klase <i>Alnetea glutinosae</i>), kas atrodas pastāvīgā virszemes vai pazemes ūdeņu ietekmē. Notiek kūdras veidošanās, bet kūdras slānis nav biezs. Raksturīga mozaikveida veģetācijas struktūra un laukumi ar dažādu ūdens režīmu. Koki aug uz nelieliem ciņiem, bet kopumā dominē applūstoši zemes laukumi
12.3.	Obligātie biotopu raksturojošie kritēriji:	

12.3.1.	Hidroloģija	Pastāvīgi augsts vai mainīgs pazemes ūdens līmenis. Islaicīgi vai pastāvīgi pārplūstoši pazemes ūdens laukumi
12.3.2.	Raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas (treknrakstā)	<p>Biotopā sastopamas vismaz septiņas biotopu raksturojošās sugas, tostarp vismaz divas lietussargsugas, neskaitot kokus un krūmus.</p> <p>Koki un krūmi: melnalksnis <i>Alnus glutinosa</i>, purva bērzs <i>Betula pubescens</i>, parastais osis <i>Fraxinus excelsior</i>, upene <i>Ribes nigrum</i>.</p> <p>Lakstaugi: purva cūkausis <i>Calla palustris</i>, krastmalas grīslis <i>Carex acutiformis</i>, pagarinātais grīslis <i>Carex elongata</i>, aireņu grīslis <i>Carex loliacea</i>, lēdzerkste <i>Cirsium oleraceum</i>, sekstainā ozolpāpārde <i>Dryopteris cristata</i>, purva madara <i>Galium palustre</i>, purva skalbe <i>Iris pseudacorus</i>, Eiropas vilknadze <i>Lycopus europaeus</i>, purva rūgtdille <i>Peucedanum palustre</i>, parastā ķiverene <i>Scutellaria galericulata</i>, bebrukārklīšs <i>Solanum dulcamara</i>, parastā purvpāpārde <i>Thelypteris palustris</i>.</p> <p>Sūnas: mīkstā dumbrene <i>Calliargon cordifolium</i>, dūkstenītes <i>Chiloscyphus spp.</i>, parastā kociņsūna <i>Climacium dendroides</i>, gludkausiņa <i>Jungermannia leiantha</i>, spurainais sfagns <i>Sphagnum squarrosum</i>.</p> <p>Ķērpji: kastaņbūnā artonija <i>Arthonia spadicea</i>, caurumainā menegācija <i>Menegazzia terebrata</i>.</p> <p>Bezmugurkaulnieki: alkšņu krāšņvabole <i>Dicerca alni</i>, sarkanais melnulis <i>Oplocephala haemorrhoidalis</i>, milzu trauskājods <i>Pedicia rivosa</i>, resnais pumpurgliemezis <i>Vertigo moulinsiana</i>.</p> <p>Putni: baltmugurdzenis <i>Dendrocopos leucotos</i>, trīspirkstu dzenis <i>Picooides tridactylus</i></p>
12.4.	Reta augu sabiedrība:	
	<p>Pagarinātā grīšļa–melnalkšņa meži ar purva cūkausi</p> <p><i>Carici elongatae-Alnetum Calla palustris var.</i></p>	<p>Ciņi un ieplakas, pārmitra augtene – vismaz 50 % no biotopa platības.</p> <p>Kokaudzes pirmajā un otrajā stāvā melnalksnis <i>Alnus glutinosa</i>, kas veido vismaz 50 % no koku vainagu projektīvā seguma.</p> <p>Sastopamas vismaz trīs no šādām augu sabiedrības raksturojošo sugu kopas sugām: purva cūkausis <i>Calla palustris</i>, tumšplēkšņainā ozolpāpārde <i>Dryopteris expansa</i>, iesirmā ciesa <i>Calamagrostis canescens</i>, purva sfagns <i>Sphagnum palustre</i>, bebrukārklīšs <i>Solanum dulcamara</i>, sekstainā ozolpāpārde <i>Dryopteris cristata</i>.</p> <p>Melnalkšņa <i>Alnus glutinosa</i> paauga</p>
12.5.	Biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi:	
12.5.1.	Kokaudzes vecumstruktūra	Dažādvecuma kokaudzes struktūra
12.5.2.	Bioloģiski veci lielu dimensiju koki	Vismaz 10 bioloģiski veci, lieli koki, kuru diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 35 centimetri, uz hektāru
12.5.3.	Bioloģiski veci, lēni auguši, mazi koki	Vismaz 10 bioloģiski veci, lēni auguši, mazi koki uz hektāru
12.5.4.	Atvērumi vainaga klājā, lauces	Vismaz viens atvērumš vainaga klājā, tostarp lauces biotopā
12.5.5.	Lieli sausokņi un stubeņi	Vismaz seši lieli sausokņi vai stubeņi, kuru diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 20 centimetri, uz hektāru
	Lielas kritālas	Vismaz sešas lielas kritālas, kuru diametrs resnākajā vietā ir lielāks

12.5.6.		nekā 20 centimetri, uz hektāru
12.5.7.	Koki ar koksnes sēnēm (piepēm)	Vismaz seši dzīvi koki, sausokņi vai stubeņi ar koksnes sēnēm (piepēm), uz hektāru
12.5.8.	Pārplūstošas vietas	Vismaz 20 % no biotopa platības – īslaicīgi vai pastāvīgi pārplūstoši laukumi
12.5.9.	Ciņi ap koku pamatnēm	Vismaz 10 ciņi ap koku pamatnēm, uz hektāru
12.5.10.	Avoti vai avoksnāji	Vismaz viens avots vai avoksnājs biotopā
12.5.11.	Īpaši aizsargājamās sugas (izņemot gada staipekni <i>Lycopodium annotinum</i>)	Vismaz divas īpaši aizsargājamas sugas biotopā
13.	Slapji virsāji	
13.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:
13.1.1.	Biotops ar retu augu sabiedrību	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopama biotopu raksturojoša reta augu sabiedrība
13.1.2.	Biotops ar noteiktu bioloģiski nozīmīgu struktūras elementu skaitu	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopami vismaz trīs biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi
13.2.	Biotopa definīcija	<p>Slapji virsāji (klases <i>Vaccinio-Piceetea</i>, <i>Oxycocco-Sphagnetea</i>) ar pilnībā vai daļēji izveidojušos kūdras slāni atlantiskajā vai subatlantiskajā reģionā. Latvijā pie šā biotopa pieskaitāmi arī slapji virsāji bez grīņa sārtenes <i>Erica tetralix</i>, bet ar citām atlantiskiem virsājiem raksturīgām augu sugām. Varianti:</p> <p>1) tipiskais variants – slapji virsāji ar grīņa sārteni <i>Erica tetralix</i>;</p> <p>2) vāji atlantiskais variants – slapji virsāji bez grīņa sārtenes <i>Erica tetralix</i>.</p> <p>Biotopā var atrasties parasto priežu <i>Pinus sylvestris</i> skrajaudzes un/vai to grupas</p>
13.3.	Obligātie biotopu raksturojošie kritēriji:	
13.3.1.	Hidroloģija	Pastāvīgi mitri vai mainīga mitruma apstākļi
13.3.2.	Raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas (treknrakstā)	<p>Biotopā sastopamas vismaz septiņas biotopu raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas.</p> <p>Krūmi: Zviedrijas kadiķis <i>Juniperus communis</i>, parastā purvmirte <i>Myrica gale</i>, vilku kārkls <i>Salix rosmarinifolia</i>.</p> <p>Sīkkrūmi: sila virsis <i>Calluna vulgaris</i>, melnā vistene <i>Empetrum nigrum</i>, grīņa sārtene <i>Erica tetralix</i>, zilene <i>Vaccinium uliginosum</i>, brūklene <i>Vaccinium vitis-idaea</i>.</p> <p>Lakstaugi: dzelzszāle <i>Carex nigra</i>, sāres grīslis <i>Carex panicea</i>, sīpoliņu donis <i>Juncus bulbosus</i>, skrajais donis <i>Juncus squarrosus</i>, palu staipeknītis <i>Lycopodiella inundata</i>, zilganā molīnija <i>Molinia caerulea</i>, dižā jāņegļīte <i>Pedicularis sceptrum-carolinum</i>, stāvais retējs <i>Potentilla erecta</i>, linu starenīte <i>Radiola linoides</i>, ciņu mazmeldrs <i>Trichophorum cespitosum</i>.</p> <p>Sūnas: somenītes <i>Calypogeia</i> spp., pumpurzarītes <i>Cephaloziella</i> spp., fosombronijas <i>Fossombronia</i> spp., uzpūstā kailkausīte <i>Gymnocolea inflata</i>, Jitlandes hipns <i>Hypnum jutlandicum</i>, zilganā baltsamtīte <i>Leucobryum glaucum</i>, uzpūstā smailape <i>Lophozia ventricosa</i>, Šrēbera rūsaine</p>

		<p><i>Pleurozium schreberii</i>, skropstainā dūnīte <i>Ptilidium ciliare</i>, smaillapu sfagns <i>Sphagnum capillifolium</i>, blīvais sfagns <i>Sphagnum compactum</i>, grieztais sfagns <i>Sphagnum contortum</i>, kārpainais sfagns <i>Sphagnum papillosum</i>, iesarkanais sfagns <i>Sphagnum rubellum</i>, sirpjlapu sfagns <i>Sphagnum subsecundum</i>.</p> <p>Kērpji: kladīnas <i>Cladina spp.</i>, kladonijas <i>Cladonia spp.</i></p>
13.4.	Reta augu sabiedrība:	
	<p>Periodiski pārmitra oligotrofa zilenes–priedes sabiedrība ar grīņa sārteni</p> <p><i>Vaccinio uliginosi-Pinetum ericetosum tetralix</i></p>	<p>Grīņa sārtenes <i>Erica tetralix</i> klātbūtne.</p> <p>Atrodas Piejūras ģeobotāniskajā rajonā, ko no iekšzemes norobežo Baltijas ledus ezera senkrasts (BII līnija)</p>
13.5.	Biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi:	
13.5.1.	Nav koku un krūmu, kas zemāki par 0,5 metriem	Vismaz 50 % no biotopa platības nav koku un krūmu, kas zemāki par 0,5 metriem, izņemot vilku kārklu <i>Salix rosmarinifolia</i> , Zviedrijas kadiķi <i>Juniperus communis</i> un parasto purvmirti <i>Myrica gale</i>
13.5.2.	Bioloģiski veci, lēni augoši koki	Vismaz viens bioloģiski vecs, lēni augošs koks
13.5.3.	Nav sastopamas ātri augošas priedes	Vismaz 75 % no biotopa platības nav ātri augošu priežu, kuru augstums ir lielāks nekā viens metrs
13.5.4.	Vilku kārkls <i>Salix rosmarinifolia</i> , Zviedrijas kadiķis <i>Juniperus communis</i> un (vai) parastā purvmirte <i>Myrica gale</i>	Vismaz viens vilku kārkls <i>Salix rosmarinifolia</i> , Zviedrijas kadiķis <i>Juniperus communis</i> un (vai) parastā purvmirte <i>Myrica gale</i>
13.5.5.	Augāja struktūra	Augājam raksturīga mozaikveida struktūra
13.5.6.	Sūnu stāvs	Sūnu stāvā sfagni
13.5.7.	Atklāti substrāta laukumi un lāmas	Vismaz viens atklāts substrāta laukums vai lāma biotopā
13.5.8.	Sila virša <i>Calluna vulgaris</i> vecumstruktūra	Sastopamas vismaz divas no šādām sila virša <i>Calluna vulgaris</i> vecumstruktūras attīstības fāzēm: I – jauni virši (0–6 gadi), atbilst virsāja attīstības pionierfāzei, viršiem, kas atjaunojušies no sēklām, raksturīga mazu piramīdu forma; II – augoši virši, atbilst virsāja attīstības veidošanās fāzei (6–14 gadi), virsājs ar saslēgtiem vaināgiem, vidējais augstums 40 cm; III – brieduma fāze, veģetāciju veido galvenokārt sazaroti virši 14–25 gadu vecumā, virši kļūst koksnaini, "vainagu" segumā parādās atvērumi, atvērumos ieviešas citas sugas, vietām virši 60–100 cm augstumā; IV – atmiršanas/degradācijas fāze: virši (sākot no 25 gadiem) pakāpeniski atmirst jeb "izdeg" – redzami kaili, brūni zari, auga centrs piekļāvies substrātam, iegremdēts
13.5.9	Īpaši aizsargājama suga (izņemot gada staipekni <i>Lycopodium annotinum</i>)	Vismaz viena īpaši aizsargājama suga
14.	Veci vai dabiski boreālie meži	
14.1.	Veci vai dabiski boreālie meži – 1. variants	
14.1.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:
14.1.1.1.	Biotops ar retu augu sabiedrību	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopama biotopu raksturojoša reta augu sabiedrība
14.1.1.2.	Biotops ar noteiktu bioloģiski nozīmīgu struktūras elementu skaitu	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopami vismaz pieci biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi
	Biotopa definīcija	Dabiski veci skujkoku vai mistroti meži (klase <i>Vaccinio-Piceetea</i>)

14.1.2		sausieņu līdz mainīga mitruma augsnēs
14.1.3.	Obligātie biotopu raksturojošie kritēriji:	
14.1.3.1.	Raksturojošās sugas un lietussargsugas (treknrakstā)	<p>Biotopā sastopamas vismaz piecas biotopu raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas, neskaitot kokus un krūmus.</p> <p>Koki un krūmi: āra bērzs <i>Betula pendula</i>, parastā egle <i>Picea abies</i>, parastā priede <i>Pinus sylvestris</i>, parastā apse <i>Populus tremula</i>, parastais pīlādzis <i>Sorbus aucuparia</i>.</p> <p>Sikkrūmi: parastā miltene <i>Arctostaphylos uva-ursi</i>, sila virsis <i>Calluna vulgaris</i>, čemuru palēks <i>Chimaphila umbellata</i>, melnā vistene <i>Empetrum nigrum</i>, klinšu kaulene <i>Rubus saxatilis</i>, brūklene <i>Vaccinium vitis-idaea</i>.</p> <p>Lakstaugi: smiltāja neļķe <i>Dianthus arenarius s.l.</i>, parastais plakanstaipeknis <i>Diphasiastrum complanatum</i>, trejvārpu plakanstaipeknis <i>Diphasiastrum tristachyum</i>, aitu auzene <i>Festuca ovina</i>, ložņu saulenīte <i>Goodyera repens</i>, liektā ciņusmilga <i>Lerchenfeldia flexuosa</i>, ziemeļu linneja <i>Linnaea borealis</i>, pūkainā zemzālīte <i>Luzula pilosa</i>, divlapu žagatiņa <i>Maianthemum bifolium</i>, pļavas nārbulis <i>Melampyrum pratense</i>, meža nārbulis <i>Melampyrum sylvaticum</i>, meža zaķskābene <i>Oxalis acetosella</i>, meža silpurene <i>Pulsatilla patens</i>, pļavas silpurene <i>Pulsatilla pratensis</i>, parastā ērgļpaparde <i>Pteridium aquilinum</i>, dzeltenā zeltgalvīte <i>Solidago virgaurea</i>, Eiropas septiņstarīte <i>Trientalis europaea</i>.</p> <p>Zemsedzes sūnas un ķērpji: brīorijas <i>Bryoria spp.</i>, kladonijas <i>Cladonia spp.</i>, divzobes <i>Dicranum spp.</i>, spīdīgā stāvaine <i>Hylocomium splendens</i>, zilganā baltsamtīte <i>Leucobryum glaucum</i>, sausienes skrajlape <i>Plagiomnium affine</i>, Šrēbera rūsaine <i>Pleurozium schreberi</i>, parastā straussūna <i>Ptilium crista-castrensis</i>.</p> <p>Epifitiskās sūnas un ķērpji: pumpurainā akrokordija <i>Acrocordia gemmata</i>, Hellera ķīļlape <i>Anastrophyllum hellerianum</i>, kaķpēdiņu artonija <i>Arthonia leucopellea</i>, cetrēlijas <i>Cetrelia spp.</i>, iesarkanā bacīdija <i>Bacidia rubella</i>, izplestā evernija <i>Evernia divaricata</i>, rudens džeimsonīte <i>Jamesoniella autumnalis</i>, dižegļu lekanaktis <i>Lecanactis abietina</i>, piesātinātā leptogija <i>Leptogium saturninum</i>, parastais plaušķērpis <i>Lobaria pulmonaria</i>, īssetas nekera <i>Neckera pennata</i>, nefromas <i>Nephroma spp.</i>, kailā apaļlape <i>Odontoschisma denudatum</i>, usnejas <i>Usnea spp.</i></p> <p>Koksnes sēnes: sarainā rūsassēne <i>Asterodon ferruginosus</i>, rozainā apmalpiepe <i>Fomitopsis rosea</i>, egļu cietpiepe <i>Phellinus chrysoloma</i>, brūnā cietpiepe <i>Phellinus ferruginosus</i>, tumšbrūnā cietpiepe <i>Phellinus ferrugineofuscus</i>, melnsvītras cietpiepe <i>Phellinus nigrolimitatus</i>, priežu cietpiepe <i>Phellinus pini</i>, liesmainā egļpiepe <i>Pycnoporellus fulgens</i>.</p> <p>Bezmugurkaulnieki: dzeltenmelns sprakšķis <i>Ampedus tristis</i>, deviņplankumu krāšņvabole <i>Buprestis novemmaculata</i>, astoņplankumu krāšņvabole <i>Buprestis octoguttata</i>, bērzu briežvabole <i>Ceruchus chrysomelinus</i>, lielā krāšņvabole <i>Chalcophora marianna</i>, sarkanais plakanis <i>Cucujus cinnaberinus</i>, sarkanžokļu plakanis <i>Cucujus haematodes</i>, lielais dižkoksngrauzis <i>Ergates faber</i>, degumu krāšņvabole <i>Melanophila acuminata</i>, priežu sveķotājkoksngrauzis <i>Nothorhina muricata</i>, plankumainais apšgrauzis <i>Saperda perforata</i>, svītrainais kapuķīrmis <i>Stephanopachys linearis</i>, skujkoku</p>

		<p>dižkoksngrauzis <i>Tragosoma depsarium</i>.</p> <p>Mugurkaulnieki: vakarlēpis <i>Caprimulgus europaeus</i>, zaļā vārna <i>Coracias garrulus</i>, sila ķirzaka <i>Lacerta agilis</i></p>
14.1.3.2.	Minimālais mežaudzes vecums	Valdošās koku sugas vecums: apsei vismaz 50, bērzam 70, eglei 80 un priedei 100 gadu
14.1.4.	Retas augu sabiedrības:	
14.1.4.1.	Mellenes–egles meži ar ziemeļu linneju	<p>Ziemeļu linnejas <i>Linnaea borealis</i> klātbūtne.</p> <p>Kokaudzes pirmajā un otrajā stāvā parastā egle <i>Picea abies</i>, kas vecāka par 80 gadiem, un šie koki veido vismaz 50 % no koku vainagu projektīvā seguma.</p> <p>Sastopamas vismaz trīs no augu sabiedrības raksturojošo sugu kopas sugām: mellene <i>Vaccinium myrtillus</i>, pūkainā zemzālīte <i>Luzula pilosa</i>, Eiropas septiņstarīte <i>Trientalis europaeae</i>, pļavas nārbulis <i>Melampyrum pratense</i>, spīdīgā stāvaine <i>Hylocomium splendens</i>, parastā skropstīte <i>Brachythecium oedipodium</i>, ziemeļu linneja <i>Linnaea borealis</i>.</p> <p>Parastās egles <i>Picea abies</i> paauga</p>
14.1.4.2.	Parastā ozola–priedes meži (dižsils) <i>Quercus robur-Pinetum</i>	<p>Kokaudzes pirmajā un otrajā stāvā – parastais ozols <i>Quercus robur</i> un parastā priede <i>Pinus sylvestris</i>, kas veido vismaz 50 % no koku vainagu projektīvā seguma.</p> <p>Biezs parastās lazdas <i>Corylus avellana</i> pamežs, kas veido 90 % no pameža sugu vainagu projektīvā seguma.</p> <p>Sastopamas vismaz trīs no šīm augu sabiedrības raksturojošo sugu kopas sugām: parastais ozols <i>Quercus robur</i>, divlapu žagatiņa <i>Maianthemum bifolium</i>, zemteka <i>Veronica officinalis</i>, nokarenā pumpursmilga <i>Melica nutans</i>, baltais vizbulis <i>Anemone nemorosa</i>, parastā zelnātrīte <i>Galeobdolon luteum</i>, parastā lazda <i>Corylus avellana</i></p>
14.1.5.	Biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi:	
14.1.5.1.	Kokaudzes vecumstruktūra	Dažādvecuma kokaudzes struktūra
14.1.5.2.	Kokaudzes sugu sasatāvs	Kokaudzes pirmajā stāvā vismaz trīs sugu koki uz hektāru
14.1.5.3.	Bioloģiski veci lielu dimensiju koki	Vismaz seši bioloģiski veci, lieli koki, kuru diametrs 1,3 m augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 40 centimetri, uz hektāru
14.1.5.4.	Atvērumi vainaga klājā, lauces	Vismaz viens atvērums vainagu klājā, tostarp lauces biotopā
14.1.5.5.	Lieli sausokņi un stubeņi	Vismaz viens liels sausoknis vai stubenis, kura diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 25 centimetri, uz hektāru
14.1.5.6.	Lielas kritalas	Vismaz sešas lielas kritalas, kuru diametrs resnākajā vietā ir lielāks nekā 25 centimetri, uz hektāru
14.1.5.7.	Koki ar koksnes sēnēm (piepēm)	Vismaz seši dzīvi koki, sausokņi un (vai) stubeņi ar koksnes sēnēm (piepēm)
14.1.5.8.	Priedes ar deguma rētām	Vismaz sešas priedes ar deguma rētām, uz hektāru
14.1.5.9.	Pamežā kadiķi	Vismaz viens kadiķis biotopā
14.1.5.10.	Lieli platlapju koki	Vismaz viens saulei atklāts bioloģiski vecs, liels platlapju koks, kura diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 50 centimetri, uz hektāru
	Īpaši aizsargājamās sugas (izņemot	

14.1.5.11.	gada staipekni <i>Lycopodium annotinum</i>)	Vismaz viena īpaši aizsargājama suga biotopā
14.2.	Veci vai dabiski boreālie meži – 2.variants	
14.2.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopami vismaz trīs biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi
14.2.2.	Biotopa definīcija	Bioloģiski jauni meži (klase <i>Vaccinio-Piceetea</i>), kas dabiski attīstījušies pēc ugunsgrēkiem vai nesenām meždegām vismaz divu hektāru platībā
14.2.3.	Obligātais biotopu raksturojošais kritērijs	
	Raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas (treknrakstā)	<p>Biotopā sastopamas vismaz piecas biotopu raksturojošās sugas, tai skaitā lietussargsugas, neskaitot kokus un krūmus.</p> <p>Koki un krūmi: āra bērzs <i>Betula pendula</i>, parastā egle <i>Picea abies</i>, parastā priede <i>Pinus sylvestris</i>.</p> <p>Sikkrūmi: parastā miltene <i>Arctostaphylos uva-ursi</i>, sila vīrsis <i>Calluna vulgaris</i>, čemuru palēks <i>Chimaphila umbellata</i>, melnā vistene <i>Empetrum nigrum</i>, klinšu kaulene <i>Rubus saxatilis</i>, brūklene <i>Vaccinium vitis-idaea</i>.</p> <p>Lakstaugi: smiltāja neļķe <i>Dianthus arenarius s.l.</i>, parastais plakanstaipeknis <i>Diphasiastrum complanatum</i>, trejvārpu plakanstaipeknis <i>Diphasiastrum tristachyum</i>, aitu auzene <i>Festuca ovina</i>, ložņu saulenīte <i>Goodyera repens</i>, liektā ciņusmilga <i>Lerchenfeldia flexuosa</i>, ziemeļu linneja <i>Linnaea borealis</i>, pūkainā zemzālīte <i>Luzula pilosa</i>, divlapu žagatiņa <i>Maianthemum bifolium</i>, pļavas nārbulis <i>Melampyrum pratense</i>, meža nārbulis <i>Melampyrum sylvaticum</i>, meža silpurene <i>Pulsatilla patens</i>, pļavas silpurene <i>Pulsatilla pratensis</i>, parastā ērgļpaparde <i>Pteridium aquilinum</i>, meža zaķskābene <i>Oxalis acetosella</i>, dzeltenā zeltgalvīte <i>Solidago virgaurea</i>, Eiropas septiņstarīte <i>Trientalis europaea</i>.</p> <p>Zemsedzes sūnas un ķērpji: briorijas <i>Bryoria spp.</i>, kladonijas <i>Cladonia spp.</i>, divzobes <i>Dicranum spp.</i>, spīdīgā stāvaine <i>Hylocomium splendens</i>, zilganā baltsamtīte <i>Leucobryum glaucum</i>, sausienes skrajlape <i>Plagiomnium affine</i>, Šrēbera rūsaine <i>Pleurozium schreberi</i>, parastā straussūna <i>Ptilium crista-castrensis</i>.</p> <p>Epifītiskie ķērpji un sūnas: pumpurainā akrokordija <i>Acrocordia gemmata</i>, Hella ķīļlape <i>Anastrophyllum hellerianum</i>, kaķpēdiņu artonija <i>Arthonia leucopellea</i>, iesarkanā bacīdija <i>Bacidia rubella</i>, cetrēlijas <i>Cetrelia spp.</i>, izplestā evernija <i>Evernia divaricata</i>, rudens džeimsonīte <i>Jamesoniella autumnalis</i>, dižegļu lekanaktis <i>Lecanactis abietina</i>, piesātinātā leptogija <i>Leptogium saturninum</i>, parastais plaušķērpis <i>Lobaria pulmonaria</i>, īssetas nekera <i>Neckera pennata</i>, nefromas <i>Nephroma spp.</i>, kailā apaļlape <i>Odontoschisma denudatum</i>, usnejas <i>Usnea spp.</i></p> <p>Koksnes sēnes: sarainā rūsassēne <i>Asterodon ferruginosus</i>, rožainā apmalpiepe <i>Fomitopsis rosea</i>, egļu cietpiepe <i>Phellinus chrysoloma</i>, brūnā cietpiepe <i>Phellinus ferruginosus</i>, tumšbrūnā cietpiepe <i>Phellinus ferrugineofuscus</i>, melnsvītras cietpiepe <i>Phellinus nigrolimitatus</i>, priežu cietpiepe <i>Phellinus pini</i>, liesmainā egļpiepe <i>Pycnoporellus fulgens</i>.</p> <p>Bezmugurkaulnieki: dzeltenmelnsais sprakšķis <i>Ampedus tristis</i>, deviņplankumu krāšņvabole <i>Buprestis novemmaculata</i>, astoņplankumu</p>

		<p>krāšņvabole <i>Buprestis octoguttata</i>, bērzu briežvabole <i>Ceruchus chrysomelinus</i>, lielā krāšņvabole <i>Chalcophora marianna</i>, sarkanais plakanis <i>Cucujus cinnaberinus</i>, sarkanžokļu plakanis <i>Cucujus haematodes</i>, lielais dižkoksngrauzis <i>Ergates faber</i>, degumu krāšņvabole <i>Melanophila acuminata</i>, priežu sveķotājkoksngrauzis <i>Nothorhina muricata</i>, plankumainais apšgrauzis <i>Saperda perforata</i>, svītrainais kapuķermis <i>Stephanopachys linearis</i>, skujkoku dižkoksngrauzis <i>Tragosoma depsarium</i>.</p> <p><u>Mugurkaulnieki</u>: vakarlēpis <i>Caprimulgus europaeus</i>, zaļā vārna <i>Coracias garrulus</i>, sila ķirzaka <i>Lacerta agilis</i></p>
14.2.4.	Biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi:	
14.2.4.1.	Kokaudzes vecumstruktūra	Dažādvecuma kokaudzes struktūra
14.2.4.2.	Bioloģiski veci lielu dimensiju koki	Vismaz seši bioloģiski veci, lieli koki, kuru diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 40 centimetri, uz hektāru
14.2.4.3.	Atvērumi vainaga klājā un lauces	Vismaz viens atvērums vainaga klājā, tai skaitā lauces biotopā
14.2.4.4.	Lieli sausokņi un stumbeņi	Vismaz seši lieli sausokņi vai stumbeņi, kuru diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 25 centimetri, uz hektāru
14.2.4.5.	Lielas kritālas	Vismaz sešas lielas kritālas, kuru diametrs resnākajā vietā ir lielāks nekā 25 centimetri, uz hektāru
14.2.4.6.	Dzīvi koki, sausokņi un stumbeņi ar koksnes sēnēm (piepēm)	Vismaz viens dzīvs koks, sausoknis, stumbeņis vai dedzis koks ar koksnes sēnēm (piepēm)
14.2.4.7.	Deģuši dzīvi koki	Vismaz 10 deģuši dzīvi koki
14.2.4.8.	Atsegti substrāta laukumi	Vismaz viens atsegts substrāta laukums
14.2.4.9.	Pamežā kadiķi	Pamežā kadiķi vismaz 5 % no biotopa platības
14.2.4.10.	Īpaši aizsargājamās sugas (izņemot gada staipekni <i>Lycopodium annotinum</i>)	Vismaz viena īpaši aizsargājama suga biotopā
15.	Veci un dabiski purvaini meži	
15.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:
15.1.1.	Biotops ar retu augu sabiedrību	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopama biotopu raksturojoša reta augu sabiedrība
15.1.2.	Biotops ar noteiktu bioloģiski nozīmīgu struktūras elementu skaitu	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopami vismaz trīs biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi
15.2.	Biotopa definīcija	Skujkoku un lapu koku meži (klases <i>Vaccinio-Piceetea</i> , <i>Alnetea glutinosae</i>) periodiski pārmitrās minerālaugsnēs līdz slapjās, barības vielām nabadzīgās kūdras augsnēs ar pastāvīgi augstu pazemes ūdens līmeni. Kokaudzes stāvu parasti veido parastā priede <i>Pinus sylvestris</i> , parastā egle <i>Picea abies</i> , purva bērzs <i>Betula pubescens</i> un melnalksnis <i>Alnus glutinosa</i> . Zemsedzei raksturīga liela sīkkrūmu izplatība, kā arī dažādas grīšļu <i>Carex spp.</i> un sfagnu <i>Sphagnum spp.</i> sugas
15.3.	Obligātie biotopu raksturojošie kritēriji:	
15.3.1.	Hidroloģija	Purvaini meži veidojas reljefa ieplakās, sūnu vai pārejas purvu malās, kur uzkrājas virszemes ūdeņi vai izplūst pazemes ūdeņi. Gada lielākajā daļā pazemes ūdens līmenis parasti ir augsts. Var būt periodiski pārplūstošas mitras ieplakas, it sevišķi slapjos mežos minerālaugsnēs
	Raksturojošās sugas, tostarp	Biotopā sastopamas vismaz piecas biotopu raksturojošās sugas,

15.3.2.	lietussargsugas (treknrakstā)	<p>tostarp lietussargsugas, neskaitot kokus un krūmus.</p> <p>Koki un krūmi: melnalksnis <i>Alnus glutinosa</i>, zemais bērzs <i>Betula humilis</i>, pundurbērzs <i>Betula nana</i>, purva bērzs <i>Betula pubescens</i>, parastais krūklis <i>Frangula alnus</i>, parastā egle <i>Picea abies</i>, parastā priede <i>Pinus sylvestris</i>, ausainais kārkls <i>Salix aurita</i>, pelēkais kārkls <i>Salix cinerea</i>.</p> <p>Lakstaugi un sīkkrūmi: ložņu smilga <i>Agrostis stolonifera</i>, iesirmā ciesa <i>Calamagrostis canescens</i>, iesirmais grīslis <i>Carex cinerea</i>, divsēkļu grīslis <i>Carex disperma</i>, aslapu grīslis <i>Carex echinata</i>, apaļvārpu grīslis <i>Carex globularis</i>, pūkaugļu grīslis <i>Carex lasiocarpa</i>, dzelzszāle <i>Carex nigra</i>, purva cūkausis <i>Calla palustris</i>, mazziedu grīslis <i>Carex pauciflora</i>, palu grīslis <i>Carex paupercula</i>, uzpūstais grīslis <i>Carex rostrata</i>, sila vīrsis <i>Calluna vulgaris</i>, purva vārnkāja <i>Comarum palustre</i>, trejdaivu koraļlsakne <i>Corallorhiza trifida</i>, purva cietpiene <i>Crepis paludosa</i>, plankumainā dzegužpirkstīte <i>Dactylorhiza maculata</i>, makstainā spilve <i>Eriophorum vaginatum</i>, apdzira <i>Huperzia selago</i>, purva vaivariņš <i>Ledum palustre</i>, sirdsveida divlape <i>Listera cordata</i>, trejlapu puplaksis <i>Menyanthes trifoliata</i>, zilganā molīnija <i>Molinia caerulea</i>, vienziēda sūnactiņa <i>Moneses uniflora</i>, dzeltenā ķekarzeltene <i>Naumburgia thyrsiflora</i>, lielā dzērvene <i>Oxycoccus palustris</i>, purva rūgtdille <i>Peucedanum palustre</i>, skrajā virza <i>Stellaria longifolia</i>, parastā purvpaparde <i>Thelypteris palustris</i>, mellene <i>Vaccinium myrtillus</i>, zilene <i>Vaccinium uliginosum</i>, purva vijolīte <i>Viola palustris</i>.</p> <p>Sūnas: Hellera ķīļlape <i>Anastrophyllum hellerianum</i>, lielā divzobe <i>Dicranum majus</i>, spīdīgā stāvaine <i>Hylocomium splendens</i>, astišu smaillape <i>Lophozia ascendens</i>, parastais dzegužlins <i>Polytrichum commune</i>, parastā straussūna <i>Ptilium crista-castrensis</i>, kailā apallape <i>Odontoschisma denudatum</i>, šaurlapu sfagns <i>Sphagnum angustifolium</i>, smaillapu sfagns <i>Sphagnum capillifolium</i>, garsmailes sfagns <i>Sphagnum cuspidatum</i>, Girgensona sfagns <i>Sphagnum girgensohnii</i>, Magelāna sfagns <i>Sphagnum magellanicum</i>, purva sfagns <i>Sphagnum palustre</i>, Rusova sfagns <i>Sphagnum russowii</i>, spurainais sfagns <i>Sphagnum squarrosum</i>.</p> <p>Ķērpji: henotēkas <i>Chaenotheca</i> spp., parazitiskā kladonija <i>Cladonia parasitica</i>, izplestā evernija <i>Evernia divaricata</i>.</p> <p>Bezurgurkaulnieki: Šneidera mizmilis <i>Boros schneideri</i>, zeltpunktu skrejvabole <i>Carabus clathratus</i>, spožā skrejvabole <i>Carabus nitens</i>, sarkanžokļu plakanis <i>Cucujus haematodes</i>, priežu sveķotājkoksngrauzis <i>Nothorhina muricata</i>, skujkoku dižkoksngrauzis <i>Tragosoma depsarium</i>.</p> <p>Mugurkaulnieki: mednis <i>Tetrao urogallus</i></p>
15.3.3.	Minimālais mežaudzes vecums	Bērzu <i>Betula</i> spp. un melnalkšņa <i>Alnus glutinosa</i> mežaudžu vecums vismaz 70 gadi, parastās priedes <i>Pinus sylvestris</i> – vismaz 100 gadi un parastās egles <i>Picea abies</i> – vismaz 80 gadi
15.4.	Retas augu sabiedrības:	
15.4.1.	Pārmitrie oligotrofie zilenes–priedes meži ar pundurbērzu <i>Vaccinio uliginosi-Pinetum Betula nana</i> var.	Pundurbērza <i>Betula nana</i> klātbūtne. Parastās priedes <i>Pinus sylvestris</i> un purva bērza <i>Betula pubescens</i> paauga
15.4.2.	Periodiski pārmitra oligotrofa zilenes–priedes sabiedrība ar grīņa sārteni	Grīņa sārtenes <i>Erica tetralix</i> klātbūtne. Sastopamas vismaz divas no šādām pamatsabiedrību un subsociācijas raksturojošo sugu kopas sugām: grīņa sārtenes <i>Erica</i>

	<i>Vaccinio uliginosi-Pinetum ericetosum tetralix</i>	<i>tetralix</i> , parastā purvmirte <i>Myrica gale</i> , dzelzszāle <i>Carex nigra</i> , purva krokvācelīte <i>Aulacomnium palustre</i> . Atrodas Piejūras ģeobotāniskajā rajonā, ko no iekšzemes norobežo Baltijas ledus ezera senkrasts (BII līnija)
15.5.	Biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi:	
15.5.1.	Bioloģiski veci lielu dimensiju koki	Vismaz 10 bioloģiski veci, lieli koki, kuru diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 25 centimetri, uz hektāru
15.5.2.	Bioloģiski veci, lēni auguši, mazi koki	Vismaz 10 bioloģiski veci, lēni auguši, mazi koki uz hektāru
15.5.3.	Atvērumi vainaga klājā, lauces	Vismaz viens atvērums vainaga klājā, tostarp lauces biotopā
15.5.4.	Lieli sausokņi un stubeņi	Vismaz seši lieli sausokņi vai stubeņi, kuru diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir lielāks nekā 20 centimetri, uz hektāru
15.5.5.	Lielas kritālas	Vismaz sešas lielas kritālas, kuru diametrs resnākajā vietā ir lielāks nekā 20 centimetri, uz hektāru
15.5.6.	Koki ar koksnes sēnēm (piepēm)	Vismaz seši dzīvi koki, sausokņi un (vai) stubeņi ar koksnes sēnēm (piepēm) uz hektāru
15.5.7.	Priedes ar deguma rētām	Vismaz sešas priedes ar deguma rētām, uz hektāru
15.5.8.	Pārplūstoši laukumi	Vismaz viens īslaicīgi vai pastāvīgi pārplūstošs laukums biotopā
15.5.9.	Sūnu ciņi	Sfagnu vai zaļsūnu ciņi
15.5.10.	Avoti un avoksnāji	Vismaz viens avots vai avoksnājs biotopā
15.5.11.	Pamežā kadiķi	Pamežā vismaz viens kadiķis biotopā
15.5.12.	Īpaši aizsargājamas sugas (izņemot gada stāpekni <i>Lycopodium annotinum</i>)	Vismaz divas īpaši aizsargājamas sugas biotopā

2. tabula

Īpaši aizsargājamās purvu biotopu raksturojošās pazīmes

Nr. p. k.	Biotopa atbilstības nosacījumi un izvērtēšanas kritēriji	Apraksts
1.	Avoti, kas izgulsnē avotkalņus	
1.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem
1.2.	Biotopa definīcija	Avoti ar kaļķainu ūdeni, kas izgulsnē saldūdens kaļķa nogulas. Sastopami gan mežos, gan atklātās ainavās. Tie ir nelieli punktveida vai lineāri objekti, kuros zemsedzē dominē sūnaugi (klase <i>Montio-Cardaminetea</i> , savienība <i>Cratoneurion commutati</i>)
1.3.	Obligātie biotopu raksturojošie kritēriji:	
1.3.1.	Hidroloģija	Pazemes ūdeņu izplūde – avots, kurš kādā sava tecējuma posmā izgulsnē avotkalņus plēksnišu vai lielāku struktūru veidā, vai kaļķa izgulsnējumi, kas radušies agrākas avota darbības rezultātā
1.3.2.	Raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas (treknrakstā)	Biotopā sastopamas vismaz trīs biotopu raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas, kā arī vismaz viena sūnu suga. Lakstaugi: satuvinātais grīslis <i>Carex appropinquata</i> , zilganais grīslis <i>Carex flacca</i> , Hosta grīslis <i>Carex hostiana</i> , pleznveida grīslis <i>Carex ornithopoda</i> ,

		<p>skarainais grīslis <i>Carex paniculata</i>, purva purene <i>Caltha palustris</i>, rūgtā ķērsa <i>Cardamine amara</i>, lēdzerkste <i>Cirsium oleraceum</i>, paparžu dzīslenīte <i>Cratoneuron filicinum</i>, purva cietpiene <i>Crepis paludosa</i>, dzegužpirkstītes <i>Dactylorhiza spp.</i>, parastā kreimule <i>Pinguicula vulgaris</i>, bezdelīgactiņa <i>Primula farinosa</i>, avota veronika <i>Veronica beccabunga</i>.</p> <p>Sūnas: tufa krūmzarīte <i>Eucladium verticillatum</i>, zilganzaļā kaļķenīte <i>Gymnostomum aeruginosum</i>, mainīgā avotspalve <i>Palustriella commutata</i>, maldinošā avotspalve <i>Palustriella decipiens</i>, vairzaru pellija <i>Pellia endiviifolia</i>, avoksnis <i>Philonotis spp.</i>, kvadrātiskā preisija <i>Preissia quadrata</i>, sikā zeligērija <i>Seligeria pusilla</i>.</p> <p>Bezmugurkaulnieki: slaidais pumpurgliemezis <i>Vertigo angustior</i>, spožais pumpurgliemezis <i>Vertigo genesii</i>, četrzobu pumpurgliemezis <i>Vertigo geyeri</i></p>
2.	Kaļķaini zāļu purvi	
2.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem
2.2.	Biotopa definīcija	Kaļķainu augteņu zāļu purvi, kuros dominē zemie vai vidēji augstie grīšļi un zaļsūnas (klase <i>Scheuchzerio palustris-Caricetea nigrae</i>). Kūdras slānis var arī nebūt izveidojies. Bieži veido mitrāju kompleksus, tāpēc šeit pieskaitāmi arī mitro zālāju (<i>Molinion</i>), augsto grīšļu (<i>Magnocaricion elatae</i>), niedru (<i>Phragmition australis</i>) un dažādu mitru ieplaku augu sabiedrību ieslēgumi kaļķainos zāļu purvos. Koku stāvā ātri augošiem kokiem, kuru diametrs ir lielāks nekā 15 centimetri, vainagu segums ir ne vairāk kā 75 %, un mozaikveidā sastopama biotopam raksturīgā veģetācija
2.3.	Obligātie biotopu raksturojošie kritēriji:	
2.3.1.	Hidroloģija	Pastāvīgi vai sezonāli pārmitri augšanas apstākļi ar nelielām ūdens līmeņa svārstībām
2.3.2.	Raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas (treknrakstā)	<p>Biotopā sastopamas vismaz trīs biotopu raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas.</p> <p>Lakstaugi: Buksbauma grīslis <i>Carex buxbaumii</i>, Devela grīslis <i>Carex davalliana</i>, zilganais grīslis <i>Carex flacca</i>, Hartmaņa grīslis <i>Carex hartmanii</i>, Hosta grīslis <i>Carex hostiana</i>, zvīņaugļu grīslis <i>Carex lepidocarpa</i>, dižā aslape <i>Cladium mariscus</i>, dzegužpirkstītes <i>Dactylorhiza spp.</i>, platlapu spilve <i>Eriophorum latifolium</i>, raibā kosa <i>Equisetum variegatum</i>, strupais donis <i>Juncus subnodulosus</i>, parastā kreimule <i>Pinguicula vulgaris</i>, bezdelīgactiņa <i>Primula farinosa</i>, rūsganā melncere <i>Schoenus ferrugineus</i>.</p> <p>Sūnas: mīkstā ķemzāre <i>Ctenidium molluscum</i>, starainā atskabardze <i>Ctenidium stellatum</i>, Īrijas merkija <i>Moerckia hibernica</i>, avoksnis <i>Philonotis spp.</i>, kvadrātiskā preisija <i>Preissia quadrata</i>, spīdīgā tūbaine <i>Tomentypnum nitens</i>.</p> <p>Bezmugurkaulnieki: spožais pumpurgliemezis <i>Vertigo genesii</i>, četrzobu pumpurgliemezis <i>Vertigo geyeri</i></p>
3.	Dižās aslapes <i>Cladium mariscus</i> audzes purvos	
3.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem
3.2.	Biotopa definīcija	Dižās aslapes <i>Cladium mariscus</i> audzes purvos, kur šī augu suga veido monodominantas audzes vai sastopama kopā ar citām augu sugām. Dižās aslapes segums lakstaugu stāvā veido vismaz 50 % no kopējā lakstaugu stāva, un šāds augājs aizņem vismaz 50 m ²

3.3.	Obligātie biotopu raksturojošie kritēriji:	
3.3.1.	Hidroloģija	Seklūdēns vai pastāvīgi pārmitrs
3.3.2.	Raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas (treknrakstā)	Biotopā sastopama vismaz dižā aslake <i>Cladium mariscus</i> . Lakstaugi: augstais grīslis <i>Carex elata</i> , pūkaugļu grīslis <i>Carex lasiocarpa</i> , mieturaļģes <i>Chara spp.</i> , dižā aslake <i>Cladium mariscus</i> , parastā niedre <i>Phragmites australis</i> , rūsganā melncere <i>Schoenus ferrugineus</i> , pūslenes <i>Utricularia spp.</i>
4.	Minerālvielām bagāti avoti un avoksnāji	
4.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:
4.1.1.	Biotops ar retu augu sabiedrību	Atbilst definīcijai un sastopama biotopu raksturojoša reta augu sabiedrība
4.1.2.	Biotops ar noteiktu bioloģiski nozīmīgu struktūras elementu skaitu	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem
4.2.	Biotopa definīcija	Avoti, avoksnāji un avotu purvi (klases <i>Montio-Cardamine tea</i> , <i>Scheuchzerio palustris-Caricetea nigrae</i>) ar pastāvīgu pazemes ūdeņu pieplūdi. Ūdens ar aukstu vai pastāvīgu temperatūru un bagāts ar skābekli un minerālvielām. Avotiem var būt ūdenstilpe, kurā ūdens uzkrājas, izplūstot no zemes, un notece (strauts). Avotu purvos ūdens sūcas cauri augsnei, uzkrājas kūdra. Biotops var būt gan mežā, gan purvā, gan zālājā, gan iztecēt no atsegumu biotopiem
4.3.	Obligātie biotopu raksturojošie kritēriji:	
4.3.1.	Hidroloģija	Pazemes ūdeņu izplūde – avots, kas bagāts ar minerālvielām – sēru un dzelzs savienojumiem, bet neveido kaļķiežu nogulumus
4.3.2.	Biotopa minimālā platība	Vismaz 10 m ² vienā vietā vai vismaz trīs avotu izplūdes vietas 0,5 ha platībā
4.3.3.	Raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas (treknrakstā)	Biotopā sastopamas vismaz piecas biotopu raksturojošās sugas vai lietussargsugas. Lakstaugi: rūgtā ķērsa <i>Cardamine amara</i> , satuvinātais grīslis <i>Carex appropinquata</i> , attālvārpu grīslis <i>Carex remota</i> , purva purene <i>Caltha palustris</i> , lēdzerkste <i>Cirsium oleraceum</i> , purva cietpiene <i>Crepis paludosa</i> , dzegužpirstītes <i>Dactylorhiza spp.</i> , purva dzeguzene <i>Epipactis palustris</i> , purva kosa <i>Equisetum palustre</i> , avotu montija <i>Montia fontana</i> , mezglainā gaurenīte <i>Sagina nodosa</i> , avota veronika <i>Veronica beccabunga</i> . Sūnas: strautmalas īsvācelīte <i>Brachythecium rivulare</i> , lielā samtīte <i>Bryum pseudotriquetrum</i> , starainā atskabardze <i>Campylium stellatum</i> , paparžu dzīslenīte <i>Cratoneuron filicinum</i> , spārnenes <i>Fissidens spp.</i> , Blandova purvspalve <i>Helodium blandowii</i> , ēnāja stāvaine <i>Hylocomium umbratum</i> , parastā maršancija <i>Marchantia polymorpha</i> , spurainā dzīparene <i>Paludella squarrosa</i> , pellijas <i>Pellia spp.</i> , avoksnēs <i>Philonotis spp.</i> , sfagnī <i>Sphagnum spp.</i> , tūbainā bārkstlape <i>Trichocolea tomentella</i> . Bezmugurkaulnieki: milzu traušklājods <i>Pedicia rivosa</i>
4.4.	Reta augu sabiedrība:	
	Dzeltenās akmeņlauzītes <i>Saxifraga hirculus</i> sabiedrība <i>Saxifraga-Tomentypnion</i>	Sastopamas vismaz piecas no šādām augu sabiedrības raksturojošo sugu kopas sugām: dzeltenā akmeņlauzīte <i>Saxifraga hirculus</i> , satuvinātais grīslis <i>Carex appropinquata</i> , šaurlapu skarene <i>Poa angustifolium</i> ,

		<p>plāvas skābene <i>Rumex acetosa s.l.</i>, divputekšņlapu grīslis <i>Carex diandra</i>, biezlapu virza <i>Stellaria crassifolia</i>, purva purene <i>Caltha palustris</i>, parastā purvpaparde <i>Thelypteris palustris</i>, spīdīgā āķīte <i>Hamatocaulis vernitosis</i>, parastā maršancija <i>Marchantia polymorpha</i></p>
5.	Pārejas purvi un sliķšņas	
5.1.	Teritorijas atbilstība	Atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:
5.1.1.	Biotops ar retu augu sabiedrību	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopama reta augu sabiedrība
5.1.2.	Biotops ar noteiktu bioloģiski nozīmīgu struktūras elementu skaitu	Atbilst definīcijai un visiem obligātajiem biotopu raksturojošajiem kritērijiem. Sastopami vismaz trīs biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi
5.2.	Biotopa definīcija	Dažādas kūdras veidojošas augu sabiedrības, kuras izveidojušās, aizaugot barības vielām nabadzīgiem līdz vidēji bagātiem ezeriem, un kurās dominē zemi vai vidēji augsti grīšļi, zaļšūnas vai sfagni (klase <i>Scheuchzeria palustris-Caricetea nigrae</i>). Sliķšņas ir cieši saistītas ar amfībiskām un ūdensaugu sabiedrībām. Šajā biotopā iekļauj pārejas purvus augsto purvu perifērijā, ap minerālaugsnes pacēlumiem augstajos purvos, ja to platība ir lielāka par 0,1 ha, kā arī uzpūstā grīšļa <i>Carex rostrata</i> monodominanto audžu ieslēgumus ezeru krastu sliķšņās
5.3.	Obligātie biotopu raksturojošie kritēriji:	
5.3.1.	Hidroloģija	Pastāvīgi pārmitrs
5.3.2.	Raksturojošās sugas, tostarp lietussargsugas (treknrakstā)	<p>Biotopā sastopamas vismaz 10 biotopu raksturojošās sugas vai lietussargsugas, neskaitot krūmus.</p> <p>Krūmi: zemais bērzs <i>Betula humilis</i>, parastais krūklis <i>Frangula alnus</i>, Zviedrijas kadiķis <i>Juniperus communis</i>, parastā purvmirte <i>Myrica gale</i>, Lapzemes kārklis <i>Salix lapponum</i>, mellenāju kārklis <i>Salix myrtilloides</i>, vilku kārklis <i>Salix rosmarinifolia</i>.</p> <p>Lakstaugi: suņu smilga <i>Agrostis canina</i>, polijlapu andromeda <i>Andromeda polifolia</i>, necilā ciesa <i>Calamagrostis neglecta</i>, purva cūkausis <i>Calla palustris</i>, tievsakņu grīslis <i>Carex chordorrhiza</i>, divputekšņlapu grīslis <i>Carex diandra</i>, divmāju grīslis <i>Carex dioica</i>, aslapu grīslis <i>Carex echinata</i>, augstais grīslis <i>Carex elata</i>, kūdrāja grīslis <i>Carex heleonastes</i>, pūkaugļu grīslis <i>Carex lasiocarpa</i>, zvīnaugļu grīslis <i>Carex lepidocarpa</i>, dūkstu grīslis <i>Carex limosa</i>, uzpūstais grīslis <i>Carex rostrata</i>, indīgais velnarutks <i>Cicuta virosa</i>, purva vārnkāja <i>Comarum palustre</i>, dzegužpirkstītes <i>Dactylorhiza spp.</i>, rasenes <i>Drosera spp.</i>, mazziedu pameldrs <i>Elocharis quinqueflora</i>, purva dzeguzene <i>Epipactis palustris</i>, slaidā spilve <i>Eriophorum gracile</i>, plattlapu spilve <i>Eriophorum latifolium</i>, šaurlapu spilve <i>Eriophorum polystachion</i>, makstainā spilve <i>Eriophorum vaginatum</i>, upes kosa <i>Equisetum fluviatile</i>, odu gimnadēnija <i>Gymnadenia conopsea</i>, purva sūnene <i>Hammarbya paludosa</i>, Lēzela lipare <i>Liparis loeselii</i>, palu staipeknītis <i>Lycopodiella inundata</i>, trejlapu puplaksis <i>Menyanthes trifoliata</i>, dzeltenā ķekarzeltene <i>Naumburgia thyrsiflora</i>, lielā dzērvene <i>Oxycoccus palustris</i>, purva atālene <i>Parnassia palustris</i>, purva jāņeglīte <i>Pedicularis palustris</i>, purva rūgtdille <i>Peucedanum palustre</i>, parastais baltmeldrs <i>Rhynchospora alba</i>, parastā purvpaparde <i>Thelypteris palustris</i>, Alpu mazmeldrs <i>Trichophorum alpinum</i>, purva āžloks <i>Triglochin palustre</i>, pūslenes <i>Utricularia spp.</i></p> <p>Sūnas: taukā bezdzīslene <i>Aneura pinguis</i>, lielā samtīte <i>Bryum pseudotriquetrum</i>, mīkstā dumbrene <i>Calliargon cordifolium</i>, lielā dumbrene</p>

		<p><i>Calliergon giganteum</i>, tumšā pinkaine <i>Cinclidium stygium</i>, spīdīgā āķīte <i>Hamatocaulis vernicosus</i>, Blandova purvspalve <i>Helodium blandowii</i>, Rutes gludkausīte <i>Leiocolea rutheana</i>, trīsrindu mēzija <i>Meesia triquetra</i>, spurainā dzīparene <i>Paludella squarrosa</i>, apaļlapu dumbrenīte <i>Pseudocalliergon trifarium</i>, palienes lāpstīte <i>Scapania irrigua</i>, atrotītā dižsirpe <i>Scorpidium revolvens</i>, parastā dižsirpe <i>Scorpidium scorpioides</i>, grieztais sfagns <i>Sphagnum contortum</i>, kārpainais sfagns <i>Sphagnum papillosum</i>, krasta sfagns <i>Sphagnum riparium</i>, gludais sfagns <i>Sphagnum teres</i>, Varnstorfa sfagns <i>Sphagnum warnstorffii</i>, parastā salmenīte <i>Straminergon stramineum</i>, spīdīgā tūbaine <i>Tomenthypnum nitens</i>.</p> <p>Bezmugurkaulnieki: agrais purvraibenis <i>Clossiana euphrosyne</i>, purva sīksamtenis <i>Coenonympha tullia</i>, miģeles <i>Culicoides spp.</i>, medniekzirneklis <i>Dolomedes fimbriatus</i>, krastmalmušas <i>Ephedridae spp.</i>, <i>Leucorrhinia</i> ģints spāres, purva sisenis <i>Mecostethus grossus</i>, saprofāgās ziedmušas <i>Syrphidae spp.</i>, zīleņu zīlenītis <i>Vaccinia optilete</i></p>
5.4.	Retas augu sabiedrības:	
5.4.1.	Sabiedrība ar Alpu mazmeldru <i>Trichophorum alpinum Sphagno warnstorffii-Tomentypnion nitentis</i>	Sastopamas vismaz divas no šādām augu sabiedrības raksturojošo sugu kopas lakstaugu sugām: Alpu mazmeldrs <i>Trichophorum alpinum</i> , mazziedu pameldrs <i>Eleocharis quinqueflora</i> , platlapu spilve <i>Eriophorum latifolium</i> , kā arī vismaz divas no šādām sūnu sugām: Varnstorfa sfagns <i>Sphagnum warnstorffii</i> , gludais sfagns <i>Sph. teres</i> , grieztais sfagns <i>Sph. contortum</i> , spīdīgā tūbaine <i>Tomentypnum nitens</i> , spurainā dzīparene <i>Paludella squarrosa</i>
5.4.2.	Dzeltenās akmeņlauzītes <i>Saxifraga hirculus</i> sabiedrība <i>Saxifrago-Tomentypnion</i>	Sastopamas vismaz piecas no šādām augu sabiedrības raksturojošo sugu kopas sugām: dzeltenā akmeņlauzīte <i>Saxifraga hirculus</i> , satuvinātais grīslis <i>Carex appropinquata</i> , šaurlapu skarene <i>Poa angustifolium</i> , pļavas skābene <i>Rumex acetosa s.l.</i> , divputekšņlapu grīslis <i>Carex diandra</i> , biezlapu virza <i>Stellaria crassifolia</i> , purva purene <i>Caltha palustris</i> , parastā purvpaparde <i>Thelypteris palustris</i> , spīdīgā āķīte <i>Hamatocaulis vernitosis</i> , parastā maršancija <i>Marchantia polymorpha</i>
5.5.	Biotopu raksturojoši bioloģiski nozīmīgi struktūras elementi:	
5.5.1.	Purviem raksturīgas koku formas	Priedes, egles, bērzi, melnalkšņi ar izlocītiem stumbriem un zariem, noapaļotu vainagu
5.5.2.	Atklāta teritorija bez kokiem un krūmiem	Vismaz 25 % no biotopa platības – atklāta teritorija ar atsevišķiem kokiem un krūmiem, kuru augstums ir mazāks nekā 0,5 metri, vai bez tiem, izņemot vilku kārklu <i>Salix rosmarinifolia</i> , mellenāju kārklu <i>Salix myrtilloides</i> , Lapzemes kārklu <i>Salix lapponum</i> , parasto purvmirti <i>Myrica gale</i> vai zemo bērzu <i>Betula humilis</i>
5.5.3.	Niecīgs augsto kārklu, krūkļu un koku segums	Augsto kārklu (pelēkais kārkls <i>Salix cinerea</i> , ausainais kārkls <i>Salix aurita</i> , mīrsīnlapu kārkls <i>Salix myrsinifolia</i>), krūkļu <i>Frangula alnus</i> un koku kopējais segums – ne vairāk kā 75 % no biotopa platības
5.5.4.	Atsegti substrāta laukumi	Atklāta kūdra vai atklāta kūdra ar augu pioniersabiedrībām
5.5.5.	Zemie kārkli	Vismaz viens vilku kārkls <i>Salix rosmarinifolia</i> , mellenāju kārkls <i>Salix myrtilloides</i> , Lapzemes kārkls <i>Salix lapponum</i> , parastā purvmirte <i>Myrica gale</i> vai zemais bērzs <i>Betula humilis</i>
5.5.6.	Īpaši aizsargājamas sugas	Vismaz viena īpaši aizsargājama suga biotopā

Vides aizsardzības un
reģionālās attīstības ministrs *Kaspars Gerhards*

